

G. S. ARUNDALE

KUNDALINI

Okkult tapasztalás

THE THEOSOPHICAL PUBLISHING HOUSE, ADYAR, MADRAS,
INDIA, 1938.

Fordította: Szabari János, 2019.
Magyar Teozófiai Társulat

Tartalom

Magyarázat.....	2
1. fejezet: A kundalini természete.....	3
2. fejezet Az univerzum-kundalini és a központok.....	4
3. fejezet A kundalini veszélyei.....	6
4. fejezet A kundalini mindenhol aktív.....	9
5. fejezet A kundalini fejlődése.....	11
6. fejezet A Nap-kundalini és a Föld-kundalini.....	12
7. fejezet A kundalini magasrangú rendeltetése.....	14
8. fejezet A kundalini központjai és feladatai.....	15
9. fejezet A kundalini egyéni jellege.....	16
10. fejezet A kundalini zenéje.....	20
11. fejezet Beszámoló egy megtapasztalásról.....	22

Magyarázat

A láthatóan tekergős mozgása és a teremtő, megőrző és pusztító-megújító – a tevékenység valóságos hármassága az élet hatalmas folyamában – háromszoros ereje miatt kígyótűznek nevezett kundalinivel kapcsolatos sok kísérlet és tapasztalás e rövid leírásában szándékosan tartózkodtam a megbízható kundalini-irodalomban található azoknak az állításoknak a bármilyen összehasonlításától, amik szükségszerűen szétszórva, kevesen és elfátyolozva vannak, valamint a következtetéstől, amihez ezek a kísérletek és tapasztalások akkor vezettek. Én csak be akarom mutatni ezeknek a kísérleteknek és tapasztalásoknak a saját légkörét, meg nem erősítve, és önmagukban állva.

A kundalinivel kapcsolatos minden kijelentést mindig is a legnagyobb fenntartással kell kezelni, részben mert a megtapasztaló egyén személyes elfogultsága nagyon nagyra látszik – a kundalini a különböző esetekben nagyon eltérően viselkedik –, részben pedig azért, mert semminek sem szabadna nyomtatásban megjelennie, ami akár a legkisebb segítséget is nyújthatja egy olyan erő kifejléséhez, ami könnyörtelenül pusztít, amikor megpróbálják felébreszteni, mielőtt eljönne az ideje.

Másrészről viszont van egy aura, ami körbe leng minden törvényes kísérletet és tapasztalást, amely átadható, még nyomtatott médiumon keresztül is, és bátorkodom azt gondolni, hogy ez az aura nem csak tisztába teszi az élet megfontolt tanulmányozójának szemléletmódját, hanem segít neki a tudatát is felemelni a finomabb szintekre, ahol az Örökkévaló kevésbé elfátyolozva lakozik az idő elröppenő, mindazonáltal viszonylag kifürkészhetetlen árnyai által.

Ez a kis könyv határozottan nem útmutató a kundalini erőinek felébresztéséhez. Az az egyénre és azokra az Idősebb Testvérekre tartozik, akikkel előbb-utóbb találkozni fog, amint kinőtt a külső világ közönséges mindennapi körülményeiből. A külső világ az egyént csak egy bizonyos pontig tudja segíteni. Ez hasonlít az iskolai pályafutásra. De végül elkezd meg tanulni azokat a leckéket, amiket a külső világ tanítani tud neki, és így késszé válik az élet haladóbb szintű tanításaira a belső világokban. A kundalini egy lecke ezekben a belső világokban, része a tantervnek, amely felkészíti őt a Mester szintjére.

Ezt a könyvet, egy megtapasztalás a kígyótűz ma még kevésbé ismert területén sokkal inkább a merész vállalkozás misztikusságának kedvéért adtuk ki, mint a pontos megismerés kedvéért, amit megszerezhettünk. Valójában a könyvet nem a kundalini megismeréséért adtuk ki, hanem az olvasó bevezetéséért abba a ténybe, hogy a kundalini egy misztérium, de egy fodorlatos és csábító misztérium. Minden tudásnak a valódi megértéshez először misztériumnak és megtapasztalásnak is kell lennie. Finoman, visszafojtott lélegzettel, tisztelettel, boldog lelkesedéssel kell megközelíteni, ugyanakkor azzal az érzéssel, hogy valami ismeretlen közepére cseppentünk. Minden valódi tudás egy misztérium mindörökké, mert bármilyen sokat is tudunk, vagy azt gondoljuk, hogy tudunk, mindig van valami csodálatos, ami előre és felfelé húz, ami még gyönyörűbbet tesz hozzá ahhoz, ami már a miénk, és az Istenséghez vezető utunkat egyre és egyre elragadtatóbbá teszi.

Remélem, hogy a józan ítélőképességű olvasó elégedett marad a csábító misztériumba való beburkolással, elégedett lesz azzal, ami reményeim szerint tudata olyan kényelmes kitágításának fog bizonyulni, hogy alig tudja, hol van, és így ebben a nagyon is éber tudatában sugallatokat kap bizonyos magasabb állapotokról, azokról a himalájai csúcsokról, amik meghódítására várnak. Néha jó dolog a sötétben levő embert emlékeztetni arra a fényre, ami egy napon majd besűrűdik hozzá. Veszítse el az olvasó az időbe bebörtönzött én-jét a kundalini misztériumában, ahogyan állandóan el kell veszítenie ezt az idő-ént sok más misztériumban. Így elvesztve önmagát fokozatosan megtanulja, hogy elkalandozzon minden misztériumba, és végül meghallja a mennybemeneteléről neki éneklő ezüst hangokat.

A tudásban időzni gyönyörű és hasznos, de nem kevésbé gyönyörű és hasznos a misztériumban időzni, mert a misztériumban az istenek Istenként ismerik meg önmagukat.

Először legyünk a mélységek színén hányódó tárgyak, amik békésen és biztonságban

lebegnek nyugodt és menedéket nyújtó felszínein, mielőtt megpróbálunk behatolni azok mélységeibe, felkészülve azok jogosan ellenszegülő összezúzásaira, amiket nem azért terveztek, hogy ellenálljanak, hanem hogy ellenőrizzék a megkövetelt érdemességet. Ismerjük meg azokat szemtől szembe békében, mielőtt belemerülünk a viharokba és kataklizmákba, amik egyggyé tesznek bennünket velük.

Remélem, hogy ennek a kis könyvnek a gondos átolvasása minden értő olvasóban legalább személyes tudatának egy nagyobb tudathoz történő hozzáigazítását eredményezi, amelynek maga is része. Az ilyen hozzáigazításnak kiterjeszkedő természetűnek, boldog nyújtózás érzetűnek, vidámnak, lénye hegyeire való boldog felemelkedésnek, önmaga olyan mértékű felfedezésének kell lennie, amit valószínűleg eddig nem tett meg.

Végül elnézést kérek minden szószaporításért és homályos fogalmazásért. A szószaporítás elkerülhetetlen volt, mivel a tapasztalás időnként ismétlődött, és úgy gondoltam, jobb meghagyni a tapasztalás eredeti formájában átültetve a külvilág nyelvére. A homályos fogalmazás annak a törekvésnek az eredménye, hogy kifejezzem azt, ami a tanuló számára kifejezhetetlen volt. Ezeket a homályos megfogalmazásokat szintén érintetlenül hagytam.

G. S. Arundale

1. fejezet: A kundalini természete

Mi a kundalini? A szanszkrit szót különböző módokon fordítják, általában azok, akiknek nincs valós elképzelésük annak a feladatáról, amit a fogalom lefed.

Úgy tűnik, a szótó a *kund* ige, aminek a jelentése az „égetni” ige. Ez az alapvető jelentés, mert a kundalini tűz az égés aspektusában. Van azonban további szómagyarázat a *kunda* főnévben, ami üreget vagy edényt jelent. Itt a tál elképzelése jelenik meg, amiben a tűz ég. De van még ennél is több. Van egy *kundala* főnév is, ami tekercset, spirált, gyűrűt jelent. Ez azt a gondolatot jeleníti meg, ahogyan a tűz működik, kibontakozik. Ezekből az alapvető lezármazásokból születik a kundalini szó, ami megadja a tűznek a teremtő női természetét, a kígyótüzet, ahogyan néha nevezik, a női teremtő erőt, amely egy edényben alszik, egy anyaméhben, és a tűz feltörő és lezúduló áramaiban ébred fel ritmikus mozgással. A szó a fejlődés teremtő erejének női aspektusát jelenti, amely erő elkülönült és egyéni potenciájában alva nyugszik, feltekeredve, mint egy anyaméhben, az emberi gerincoszlop tövéénél. A felébredése a lehető legnagyobb veszéllyel jár, valódi katasztrófa, hacsak az érintett egyén nincs abban a helyzetben, hogy teljes irányítása alatt tartsa. Az ilyen irányítási képesség pedig csak akkor érkezik meg, amikor a fejlődési út magasabb működéseikhez közelítünk, amely működések még láthatáron kívül vannak az emberiség óriási többsége esetében.

Olykor-olykor azonban megengedik a tanulóknak, hogy pillantást vessen a kundalinire működés közben, aki megelégszik a látásával, nem pedig a megértésével, és az alábbi leírások a működő kundaliniról egy ilyen tanuló szeméi előtt történtek, és ő a tőle telhető legjobban értelmezte azt, amit látott, gyakran kétségtelenül helytelenül. A tapasztalások összekeverednek néhány engedélyezett kísérlettel, és miközben lehetetlen, mivel törvénytelen az egyik tanuló számára, hogy megossza tapasztalatait és kísérleteit bármely másikkal a teljesség bármilyen igényével, még ennél is lehetetlenebb és törvénytlenebb bármilyen jelzést adni a kundalini felébredésének módjára – a mód lényegesen változó az egyén lélekhangjának megfelelően –, viszont olykor-olykor megengedik, hogy megossza ezeknek a tapasztalásoknak és kísérleteknek a légkörét, legalábbis bizonyos mértékig.

Reméljük, az eredmény a magasabb tudat, a kozmikus tudat szellemének árnyéka árnyékának finom felébredése lesz, és így előtörhet annak az illata, amit szellemi ózonnak nevezhetünk, amelynek örvendezve az olvasó kapcsolatba lép Én-jével, amely nagyobb, mint amit eddig ismert jelenlegi testet öltésének korlátjai között. Egyfajta felszabadulást, szabadságot ér el. Olyanná válik, mint egy madár, amely végül elkezd felfedezni szárnyainak használatát. Csapkodja szárnyait, akkor is, ha még nem tud repülni. Eközben a szárnyacsapkodás közben pedig

elkezd különbséget tenni a valódi és a valótlan, az igaz és a hamis, a hasznos és a haszontalan, a szép és a csúnya között. Bár még nem képes állandóan használni az így feltámadt megkülönböztető-képességét, legalább tud róla, megtapasztalja, és előbb vagy utóbb a tudás-tapasztalás állandó tevékenységgé válik. Amikor elkezd így tenni, akkor jön el a kundalini első gyenge mocorgásainak az ideje, amelyek végül felszabadítják benne örökre az Élet Tüzét, és fejére helyezik az örök Királyság virágkoszorúját.

Mindannyian távol vagyunk a Királyságtól, de talán az itt ismertetett tapasztalások és kísérletek – bármennyire is ködösek – lehetnek sugallatok a királyi élet természetének töredékeiről, és így bátorságot adhatnak a kitartáshoz és bátorságot a kivívásához.

Ezeket a tapasztalásokat és kísérleteket nem szerkesztettem meg, hogy megérthetőbbé tegyem – ez még kevésbé megszokott dolog. Úgy hagytam azokat, ahogyan jöttek, csupán apró módosításokkal. Az értékük nem abban van, hogy az észre hatnak, hanem a felismerésükben, mint valaminek egy tükröződésében, amit a komoly tanuló is magáénak fog vallani. Sok olyat fog látni a felfoghatatlanságban, hogy olyasvalami leírásával találkozik, amiről érzi, hogy ő is ellenállhatatlanul halad felé. Bármennyire is fantasztikusnak látszódjanak, de valahogyan érzékeli, hogy nem azért fantasztikusan, mert valótlanok, hanem mert még túlságosan igazak a számára. Remélem, hogy amikor képtelenségnek látszódnak, rá fog érezni, hogy a képtelenségük csak amiatt van, hogy teljesen idegenek minden normális tapasztalás és kísérlet számára, nem pedig tényleges képtelenségük miatt. Még ha képtelenségnek is tűnhet a korlátozott értelme számára, talán néhánynak több értelmét láthatja, több értelmet, mint értelmetlenséget érezhet.

Olvassuk a leírásokat könnyedén, ne az elmével, hanem intuícióval, nem egy már felállított meggyőződéssel arról, mi lehet és mi nem, hanem úgy, hogy az elme, a szív és az akarat nyitott minden dologra. Az olvasó legyen annak teljesen tudatában, hogy a hihetetlen semmi esetre sem jelent valótlanyságot, és hogy a tudat, amit Én-nek nevezünk, annak különböző működéseivel – fizikai, érzelmi, mentális és azon túl – végtelenül különlegesebb, mint amit akár a legvadabb álmainkban is látni tudunk.

2. fejezet Az univerzum-kundalini és a központok

Az előző fejezet utolsó mondata visz el bennünket a megdöbbentő kezdéshez, amely beharangozza ezeket a különböző tapasztalásokat és kísérleteket.

Az intuitív és valószínűleg magasabb kiterjedés első felvillanásakor a tapasztalások tárgyát elborította a mikrokozmosz és a makrokozmosz közötti kapcsolat érzése. Egy pillanatra leveszi a lábáról. A tudata kifelé pillant arra, ami a tér legtávolabbi vidékének tűnik, és feloldódik a saját tudata belső egységének dicsőséges és tökéletes bizonyosságot adó tényében, nem csak az egyetemes tudattal, már amikor az „egyetemes” szót egyáltalában helyesen lehet használni, amikor az egyetemes túl mutat a végtelenen, hanem az egyetemes tudat meghatározott részeivel is. Saját egyéni tudata a mozaik egyik darabja a kibontakozó élet mintázatában, és vannak más részek, amelyek szemmel láthatóan közeli kapcsolatban állnak vele, mivel ugyanazzal az általános rezgési sebességgel, ugyanazzal a színnel rendelkeznek. Hol vannak általánosságban ehhez hasonló mozaikok? És azonnal, mintegy válaszul, rezgések érkeznek távolról, olyan nagyon távolról, hogy nem lehet jobban meghatározni. Világosan van az ikerlélek elméletnek egy bámulatos kozmikus jelentése – hogy ne mondjak többszörös lélek elméletet – de semmi esetre sem ennek a mi kicsiny világunknak a kiterjedésén belül. Hadd mondjam ki itt és most, hogy a hétköznapi ikerlélek elképzelés, ami a modern gondolkodás bizonyos fázisaiban elterjedt, egy csodálatos valóság nagyon szegényes karikatúrája. Magának a földnek megvan az iker csillaga, és azonnal világossá válik, hogy az élet dualitása nem kevésbé alapvető, mint az egysége, vagy annak hármassága. De hagyjuk a további spekulációkat. Semmi haszna ezen a szinten.

Ennek a különleges intuíciónak a fényében az eltöprengés is beindul, ahogyan a tanulót továbbra is ledönti lábáról – bár nem annyira vadul –, hogy ebben az árnyékban nincs

szubsztancia, töprengés arról, hogy mi a kapcsolat a nagy okkult földi tűz-szertartások és az univerzum-kundalini között, amelynek a mi Urunk, a Nap a szíve, ahogyan a teste is. Számunkra mennyben és pokolban a Nap a kundalini, amelyben élünk, mozgunk és létezőnk. Minden egyéni kundalini, a természet bármelyik birodalmában, bármely szubsztanciában – nagyban vagy kicsiben –, bármely világban, a nap-kundalini része. Bármilyen furcsának is látszódjon, ezek az apró kundalini áramlatok rendelkeznek fenséges teremtőjük mindentudásában, mindenhatóságában, mindenhol jelenvalóságában. Így mondhatjuk azt, hogy minden élet, mi valamennyien mindentudókká, mindenhatókká, mindenhol jelenvalókká válás felé haladunk. Ez a legmélyebb kapcsolat Nap Urunk tüze és az univerzumunk élete között, amit ő gyűjtött be.

Azonnal világossá válik, hogy a kundalini – akárhogy is látszódik – hatalmas és zuhogó, itt csak potenciálisan hatalmaz és zuhogó, amott felpezsdülő és felébredő, máshol feltartóztatatlan mozgásában minden elé kerülőt felégető.

Vajon létezik-e egy kundalini-lánc, amely összekapcsolja Naprendszerünk alkotóelemeit, és egy másik lánc, amely a különböző naprendszereket kapcsolja össze? Egészen biztosan, és erről töprengeni nem kevésbé érdekes, mint egy naprendszer központjainak természetéről és azoknak a kozmikus kundalini általi megelevenítéséről. A Földnek megvannak a központjai – tüzes energia forgó kerekai – és úgy tűnhet, hogy néhány Fejlődés Urának a feladata a kundalini elosztásának és erősségének a szabályozása. Ez annak az oka, amiért még az Ő munkájukat is kockázatosnak írják le, mint azok munkája, akik a löszert viszik háború idején a frontvonalon levő lövészárkokba. Valamilyen módon talán elhamvaszthatja őket az az erő, amit kezelnek, bár feltételezhető, hogy az ő esetükben ez nem történhet meg.

Előzetesként, ennek a szörnyű távlatnak a mélyebb megértéséhez szükséges megtanulni, hogy a kundalini hogyan ébred fel, és továbbítódik egy emberi lény tudathordozó eszközeinek különböző központjaihoz, nem pusztán azok életének általános életre keltése miatt, hanem – szükség szerint – azok egyedi életre keltése miatt bizonyos meghatározott célok érdekében. Például egy előadást kell tartani, egy hallgatóságot vagy gyülekezetet kell befolyásolni. Megfigyelve a folyamatot működésében, úgy tűnt, mintha ezt automatikusan elkezdene a kundalini általános serkentése a gerincoszlop mentén fel és le, és így megindul egy határozott izzás. Ez mikroszkopikus méretben történik mindenkivel, aki előadást tart, vagy azzal, aki ilyen vagy olyan módon arra törekszik, hogy jó irányba befolyásolja embertársait. Ahol azonban képzés van, az izzás tüzzé terjed ki. További eredményeket lehet elérni, ha speciális életre keltés történik a szívben, a torokban és a fej közepe és a szemöldökök közötti központ közötti vonal mentén. Ez az életre keltés a napfonaton keresztül történik, ez olyan tény, ami részben magyarázatot ad a rosszullét érzésére, amit egyes emberek megtapasztalnak előadás előtt vagy valamilyen más szokatlan erőfeszítés előtt, más fizikai tünetekkel együtt. Különleges esetekben ilyen érzések mindig előfordulnak, amik a tudathordozók tisztulását jelzik, azért, hogy lehetővé váljon a magasabb és az ember feletti kundalini lefelé áramlása is.

Ez nem azt jelenti, hogy ezen emberek többségében a kundalini ténylegesen felébredt, hanem hogy megvan bennük az egyetemes kundalini tűz bizonyos koncentrációja, felerősödése, aminek eredményeként az idegeiknek és más csatornáiknak többet kell szállítaniuk, mint az a tűz-készlet, amelyhez normálisan hozzászoktak. Jóllehet, a kundalini egyik nézőpontból helyhez kötött, egy másiktól egyetemes és mindenhol jelen levő. Egyes esetekben azonban a tűz koncentrációja uralkodóan helyi jellegű. Ez történik a spontán égés esetében, de ugyanezek a hatások máshol is megfigyelhetők.

Világos, hogy a nikotin és az alkohol határozottan hat valamilyen módon a kundalinire. Az előbbi egy gátat helyez a kundalini általános ereje és annak működése közé az adott személy különböző tudathordozóiban, míg a másik közvetlen serkentőként működőnek látszik, az erőt rossz irányba mozdítva, vagy bizonyos módon rosszul felerősítve azt, és bármilyen esetben teszi ezeket a dolgokat, egy személlyel kapcsolatban, az az ember messze áll attól, hogy készen álljon a tűz-fejlődésre. Minden narkotikum, drog, serkentőszer eltömíti a rendszert, és belehelyez egy legyengítő miazmát az egyén és minden magasabb tudat közé.

De visszatérve a kundalini serkentéséhet különleges célokból, a gerinc izzása tűnik az első jelenségnek, és ezt külső körülmények erősítik fel, mint például jelenlét egy már magnetizált területen, egy templomban, egy kápolnában, vagy zene, kántálás behatása, részvétel szertartáson vagy szolgálatban, és így tovább. Hozzáadódva a gerinc izzásának serkentéséhez, van a szív, a torok és a fejközépi központok felébredése, úgymond felizzása is, néha mind együtt, néha csak egyik, a többi pedig nem, a vérmérséklettől függően. Ennek a serkentésnek gyakran meghatározott fizikai párja van a szervi működés zavarában. A szív-központ felélesztése – hogyan más-hogy fejezzem ki? – hideg izzásnak látszik. A két szó egymás mellé helyezése képtelenségnek hangzik. Viszont nem gondolom, hogy a tényeket félreértelmeztem.

Ami a torkot illeti, a felélesztés – amit egy adott esetben figyeltek meg – úgy tűnt, hogy fizikailag kifejezi magát pillanatnyi összehúzódás formájában, amit a nem-fizikai és a fizikai közötti gátak ledőlése következményének tulajdonítottak, ezáltal téve lehetővé a kundalininek, hogy felélénkítse a torokból kibocsájtott tényleges rezgéseket, mint például amikor egy előadást tartunk. Az eredmény egy hatásos beszéd, függetlenül bármilyen beszédkésztségtől, és ez különböző módokon hat a hallgatóságban levő emberekre, akik a fejlődés különböző szintjein állnak. Megmártóznak a kundaliniiben, az egyedi esetekben az eredmény pedig az egyéni befogadó-képességtől függ.

Nyilvánvalóvá válik, hogy a kundalinit jól össze lehet hasonlítani az elektromossággal, ami a felhasználási módjait illeti. Folyamatos tudatosság, emlékezés az éjszaka történő eseményekre, és így tovább, csupán a felébredő kundalini bizonyos gyümölcsei. Ami még fontosabb, az általa közvetlenül biztosított képesség a külső világban való munkálkodásra. Ez jelent mind egy újabb érzéket, mind a már meglévő érzékek nagyon erőteljes serkentését, mint ahogyan minden más erőét is, amivel az egyén már rendelkezik. Még csak a kundalini felfedezésének kezdetén járunk, mert a megfigyelt érdekes hatások csak felébredés legkorábbi fázisának, az első gátak ledőlésének az eredményei. Szerencsére a világot megőrzi attól, hogy a tudomány felfedezze a kundalini sugarat, különben megsemmisülés várna rá. Amikor az úgynevezett „halálsugarakról” és más, rendkívül pusztító, nagy erőközpontokból történő kiáradásokról olvasunk, akkor úgy gondolhatunk a kundalinire, mint ami erősebb, mint az összes többi együttvéve, és boldogan hagynunk kell békében, amíg szükségessé nem válik, hogy megtanuljuk használni. Bumeráng módjára szörnyű hatással üt vissza azokra, akik visszaélnék vele, akik nem tisztelik, akik önző célokra használják.

3. fejezet A kundalini veszélyei

Ezért nagy hangsúlyt helyeznek a kundalini felébresztésének veszélyeire. Vizsgáljuk meg ezek természetét. Mindenekelőtt megvan a szexuális serkentés veszélye, ami által az egyén élet-erejét a szexuális megszállottság fogja hajtani. A mentális megháborodás szintén ezen a vonalon fekszik. A szexuális életerő és tevékenység nagyon közeli szövetségben áll a kundalinnal, mert mindkettő a legteljesebben teremtő természetét tekintve, és az egyik fejlődésének meg kell mozdítani a másik fejlődését. Minden szexuális sürgetést teljes irányítás alatt kell tartani, az egyén akarata alatt, és olyan állapotban kell lennie, amit nemesítésnek nevezhetünk, úgy is mondhatjuk, hogy egy szentséggként kell felfogni, ezért tisztelettel és a felajánlás szellemében kell használni. A nemi elkülönülés annak minden különböző következményében egyike Isten legkorábbi ajándékainak, amit a gyermekeinek adott, amivel gyakran visszaélnék és durván használják, de végül megtanulják, hogy úgy közelítsék meg, ahogyan egy valódi pap közelít az oltárhoz. Csak azokra, akik így közelítenek a szex isteniségéhez, lehet biztonsággal rábízni a kundalini későbbi ajándékát, amit egyedül a kipróbált és megbízható ember tud biztonsággal és hasznosan kezelni.

Másodszor, megvan a fizikai ritmikus egyensúly felborításának a veszélye a test különböző központjainak irányítatlan serkentésén keresztül – lehetőség a szív sérülésére, az idegrendszer sérülésére a napfotonon keresztül, az egyén tartósan megrokkann az agy általános fizikai degenerálódása miatt, olyan megterhelést keltve, amely szintén mentális megháborodásban

végződik. Ezek a veszélyek elkerülhetők, feltéve, ha az egyén nagyon jó egészségi állapotban van, már bőséges önkontrolra tett szert, nyugodtan és tisztán gondolkodik, soha nem beszűkülten, és mentes a szexuális impulzusoknak való kiszolgáltatottságtól, valójában ha egyáltalán van, akkor kevés szexuális hajlama van. Ne feledjük, hogy bármilyen sok segítséget kaphat a kundalini felébresztésében, annak fejlődése nagymértékben tőle függ. Figyelnie kell a különböző tüneteket, és irányítania kell azokat. Hogyan? Tudni fogja, hogyan, ha készen áll a felébredésre. További útmutatást itt nem kell adnunk, mert annak a jele, hogy egy egyén készen áll a kundalini felébresztésére, az intuitív tudásban keresendő arról, hogy mi a teendő, valamint a Bölcsék segítségében.

Soha nem szabad elfelejtenünk, hogy a fizikai test sűrűbb, és ezért kevésbé alkalmazkodó, mint az összes többi, és hogy benne hajlamos az erő koncentrációja egy adott területen megnövekedni, nem pedig eloszolva az egészben. Ha megnézzük mondjuk az asztrális és a mentális testeket, azt vesszük észre, hogy minden test bizonyos értelemben egyetlen nagy szervezet. Azok a tevékenységek, amik bizonyos mértékig megvannak a fizikai testben, a test adott részeihez kapcsolódnak, a belső testek esetében egyetemesebbek. Bizonyos mértékig talán beszélhetünk a belső testek esetében is helyhez kötésről, de többé-kevésbé az asztrális test egésze az, ami érez, ami felveszi a benyomásokat, ami kommunikál. Ugyanez igaz a mentális testre is. Az egésze gondolkodik.

A fizikai test esetén pedig, miközben az érzés teljesen szétszétódik, és miközben a szókatlan típusú érzések és érzetek hatnak a speciális központokra, az agy az alapvető kommunikációs csatornaként működik a fizikai és az asztrális testek között. Kábítsuk el az agyat, kábítsuk el az aggyal kommunikáló idegeket, és az érzés eltűnik, már ami az éber tudatot illeti, bár a hatása megmaradhat, mint a megrázkódtatás tanúja operáció után, amely az érzéstelenítés eredményeként átmenetileg fájdalom mentes volt.

Hasonlóképpen, az agy az, ami a fő csatorna a fizikai és a mentális testek között. Biztosnak érzem, hogy a mentális test valamilyen mértékig ráhelyezi lenyomatát a fizikai test minden részére, és így minden rész „gondolkodik” bizonyos mértékig, mint ahogyan minden rész érez is. De az agy a fő központ, a nagy csomópont a külső világ számára. Ezért úgy vizualizálhatjuk a belső testeinket, mint amik nyomást gyakorolnak az egész fizikai testre, de a nyomás a legnagyobb az agyi csomópontban. Az agy viszonylag könnyel viseli a nehezét normális esetekben és a hétköznapi ember esetében, mivel valójában csak nagyon kicsi csatornáknak engedélyezett nyitva lenni a különböző testek között.

A kundalini azonban elkerülhetetlenül áramlani fog a normális csatornáin kívül, hogy életre keltse azokat a központokat, amelyek a legérzékenyebbek, amiknek legnagyobb fogékonysága van. Ezért a már meglévő koncentráció jelentősen fokozódni fog, általában amikor az érintett szer már teljesen telítődik. Egy személy, akiben akármilyen okból a kundalini hajlamos felkavarodni, biztosan azt éli meg, ami tulajdonképpen nagy nyomás. Valószínűleg feszülten él. Valószínűleg komoly erőkoncentrációi vannak a különböző szerveiben, a koncentráció erejében változik annak megfelelően, hogy az egyiket használja inkább, vagy a másikat. A kundalini nagyon is lehet „az utolsó csepp a pohárban”, és a szerencsétlen személyt beletaszíthatja a kegyetlen sötétségbe, ha nem egy spirituális erős ember, akit megtanítottak a feszültség elviselésére.

Kétségtelen, hogy a fejlődési folyamat jelenlegi szintjén létre fognak jönni csatornák a belső világok és a főleg külső világban élő ember között. De az ilyen csatornák valószínűleg nem mélyek, és ha hirtelen egy erőroham söpör végig egyikén vagy másikon, vagy közvetlenül egy fizikai szervbe, az igencsak „kitörhet”, és katasztrófát idéz elő.

Amikor a fizikai, érzelmi és mentális testek elkezdnek magasabb testmárukba feloldódni, mint annak az esetében, aki eddigi emberi létezését azokba való bebörtönzésnek kezdi tekinteni, akkor a kundalini természetes módon, egy minimális eltömődésnél nem többel találkozva kezd el áramlani. Ez annak a kezdete, amikortól csak egy Tűz, egy Élet létezik. Ennél korábbi szinteken van szükség különleges elővigyázatosságra, mert a kígyótűz nem tesz különbséget.

Elhamvaszt. A legkisebb ellenállású vezetékek mentén akar áramlani, és néha az ilyen vezetékek lefelé, nem pedig felfelé irányulhatnak, leírhatatlanul katasztrofális hatással.

Amint fejlődés történik, és a felsőbb tudat fokozatosan állandó befolyásra tesz szert, az egymásba áramlás ritmikusabbá válik, és az alsó közeg egésze késelem nélkül és alaposabban válaszol a magasabb ösztönzésre.

Mi tehát a kundalini felébredésének a hatása? Tulajdonképpen ledönti a gátakat, vagy máshogyan mondva, szélesre tárja a zsilipkapukat, amik eddig lassan és fokozatosan nyíltak, és amik a hétköznapi ember esetében nagyon korlátozott mértékig vannak nyitva. Elkezdődik a teljes kommunikáció valamennyi test között, bár az ilyen kommunikáció használatához és értelmezéséhez szükségszerűen jelentős időre van szükség, miután az előzetes kommunikáció létrejött. Az alsóbb testek egyre tisztábban kezdik visszatükrözni a felsőbb – a felső mentális és az alsó buddhikus – testek jellemzőit. A tudat állapotai elkezdik áthatni egymást, és így a tudat eddig meg nem tapasztalt folytonossága kel életre. Ez hihetetlen módon megnövekedett érzékenységet jelent az összes testben mindenhol, ami hatalmas mértékű önkontrol követel, amelyet annyira állandóan hangsúlyozunk.

Manapság sokak esetében a kundalinit a piactereken kell fejleszteni, ahol a veszély nagy, nem pedig az erdőben, ahol a veszély minimális. Korunkban az idő túlságosan értékes, hogy elszakadjunk a világtól, és a kockázatot fel kell vállalni. A fizikai test egészét, amely egy csodálatosan érzékeny eszközzé válik, és amely kitisztulttá válik a környezetében levő minden hatásból, ezért könnyedén darabokra szedhetik a kívülről érkező durva és erőszakos rezgések hatásai. A tökéletes fizikai egészség így elengedhetetlen feltétel a kundalini felébresztéséhez, és inkább egy felnőtt egészsége, mint egy fiatalé szükséges.

Van azonban még valami. Bár a fizikai test egésze nagyon sokkal érzékenyebbé válik, az agynak kell viselnie a nehezét. A fizikai agyra nehezülő nyomás rendkívül megnövekedik, mivel az agy a fő csomópont a fizikai és a belső testek között. Elbírja-e az agy a nyomást? Talán ez az alap kérdés a kundalini felébresztésével kapcsolatban. A válasz nagyban függ annak a mértékétől, hogy a fizikai szürkeállomány elegendően kifejlődött-e, megedződött-e és megerősödött-e az önkontrolon keresztül, hogy kiállja a feszültséget. A spirillák állapota és száma talán egyik meghatározó tényező, mert ezek jelzik a kapcsolódó csatornák állapotát, és annak, amire nem tudok jobb szavakat, mint magának a fizikai anyagnak a nyúlási képessége. Képesnek kell lennie úgy megfeszülnie, hogy ne törjön el. A „megfeszülni” szót nem szó szerinti értelemben használom, talán az „alkalmazkodni” pontosabb lenne. Úgy gondolok a belső testekből eredő nyomásra, mint egy folyadék áramlására a természetben, egy szinte ellenállhatatlan áradatra. Hozzá tudja-e az agy alakítani magát ehhez az átadathoz, meg tud-e hajolni előtte, tud-e hozzá alkalmazkodni? Ha igen, minden rendben lehet. De a merevség végzetes, és merevségen nem csupán a fizikai merevséget, hanem a mentális és érzelmi merevséget is értem, ami úgymond, a mentális és az érzelmi testek bizonyos részének bekristályosodása vagy megkeményedése, amely megkeményedés beleülteti magát az agyban és vajójában a szívben is levő csatornába, amelyek így törni fognak és nem kiterjedni.

Ez az egész nagyon bonyolult kérdés, mert alapvetően a kundalini felébredéséből eredő bölcsesség nagymértékben – bár semmiképpen sem teljesen – az alsó mentális és érzelmi testek állapotától függ, és annak mértékétől, hogy a kauzális és a buddhikus tudathordozók mennyire kezdtek kapcsolatba lépni velük, és irányítani azokat. De a fizikai körülményeket is számításba kell venni, bár azok csak a belső körülmények tükrözései. A kérdés tehát: A belső testek megfelelően kifejlettek és irányítottak-e, és a fizikai eszköz megszabadult-e már a nevelő célzatú rossz célra használat alól, ami elkerülhetetlenül megtörténik a fejlődés hosszú korszakai során? Mert még akkor is, ha a fizikai test életről életre változik, ahogyan általában az érzelmi és az alsó mentális test is teszi, minden új test úgy van kialakítva, hogy tükrözze és kifejezze az elért fejlettségi szintet. Valójában lehet olyan eset, hogy a szellem akarja, de a hús gyenge, olyan eset, hogy az Én készen áll, de az alsó testek gyengék, ennek okán a fizikai test a jelenlegi állapotában képtelen kiállni a kundalini feszültségét. Ilyen esetekben szükséges lehet kivárni a következő életet, hogy a meglévő formák összetörhessenek, és jobban alakítható formák

helyettesítsék azokat. Mindebből világosan kitűnik, valójában mennyire bonyolult folyamat a kundalini felébredése, és mennyire meggondolatlan az egyén, aki a felébredésére törekszik bölcs jóváhagyás és bizonyos mértékű segítség nélkül. Szinte bizonyos, hogy szörnyű bajt von magára. Ebből következően az agy egy veszélyben levő pont, mert az agy túlterhelésének katasztrófa lesz az eredménye. Azt mondják, az okkultizmus útját pusztulással szórták be. Bátorodom azt gondolni, hogy a kundalini felébredésének az útját – még ha csak annak legelső állomásairól is van szó – még több pusztulással szórták be.

Egy kicsi tanulás veszélyes dolog,

Igyál mélyen, vagy ne kóstold meg a múzsák forrását.

mondta a pápa. Mielőtt bárki megkísérelné felkelteni a kundalinit, tudjon róla sok mindent, különösen a veszélyeiről, ismerkedjen meg ezekkel behatóan. Ezután magára fog maradni, amíg nem ajánlatos elkezdni. Egy kevés tudás ostobaságra készítheti. Amikor mélyet kortyol, felismeri, hogy kötelessége megakadályozni a kísérletezést, ami, ha tudatlanságban végzik, katasztrófához vezet, először a kísérletező számára, ami nem sokat számíthat rajta kívül másoknak, de azok számára is, akik a közvetlen környezetében vannak, és veszélyt hoz a társadalomra, mint egészre is – és nincs joga ennek kitenni őket.

4. fejezet A kundalini mindenhol aktív

Úgy veszem, hogy a kundalini többé-kevésbé aktív az egész életben. Ez az élet tüze, ezért átfolyik mindenben. De folyhat egy finom áramlasként, egyszerűen életet adva, vagy irányulhat különleges csatornába, és válhat tomboló áradattá, reméljük, alárendelve egy egyszerű célnak, és így az áradat tervszerű, fegyelmezett áradat, bár mindazonáltal áradat. A kundalini áramlik az ásványi, növény és állati birodalmakban, az életerőt felemelve, de ritka esetek kivételével a tűz szelíd, gyümölcsöző áramlásaként, úgymond beleáztatva az egész tudathordozót.

Azonban mindenkor, amikor egy határozott előrelépés történik a spirituális növekedésben, a kundalini felerősödése történik, amely különösen feltűnővé válik, bár még mindig általános érvényű, a különböző szintekkel kapcsolatban, amik az Ösvényhez vezetnek, vagy magán az Ösvényen jelentkeznek. A kapcsolat egy Mesterrel jelentős különbséget eredményez az áramlás intenzitásában, míg az Ő tudatába való belépés, amely az elfogadott tanítvány szintjén történik meg, jelenti a kundalini határozott, de még mindig félhivatalos munkába állítását meghatározott célokra, a Mester kundalinijének általános behatásán keresztül, aki a tanítványán munkálkodik. Az egyik ok, amiért a mesternek óvatosnak kell lennie tanítvány elfogadásakor ez a közeli kapcsolat az elfogadott tanítvánnyal, a kundalininek ez a megnövelt serkentése, még ha az meg is marad általános jellegűnek. A Mester gyermeke viszony még további serkentést jelent, míg a belépés a Nagy Testvériségbe az összeköttetés kezdete az egyén és a Testvériség, mint egész kundalinije között.

Nem szabad elfelejteni, hogy a Nagy Fehér Páholy maga is egy egyéni, egy elkülönült egyéni tudat, aminek a feladatai elkülönülnek alkotó részeinek különböző irányai mentén. Ezeket az elkülönült feladatokat tekinthetjük egy magasztos skálán a fizikai test különböző központjai spirituális megfelelőinek. A Testvériség kundalinijének hatalmas ereje ezeken a központokon és ezeken az embereken keresztül áramlik, és így a Testvériségbe való belépés magába foglalja a részvételt ebben a nagy áramlásban. Az egyén tudatának fokozatos egyesülése a Testvériség tudatával, mint egészszel magába foglalja a két kundalini fokozatos egyesülését. Az egyén kundalinije elkezd belépni a Testvériség kundalinijének áramába. Azonban ennek ellenkező folyamata is megtörténik, a Testvériség kundalinijének fokozatos belépése az egyén rendszerébe, nem pusztán általános módon, hanem nagymértékben szakosodva. Kíváncsi vagyok, hogy a pontosság kedvéért nem kellene-e beszélnem ezekről a meghatározott fokozatokról a kundalini növekedésben, mint inkább az erő tudatos irányításától a „felébredés” helyett. Bárhol is van élet, ott a kundalini többé vagy kevésbé felébredt és ébredszik. De az erejének a tudatos irányítása és kezelése teljesen más téma.

A kundalini egyik különösen érdekes hatása az egység érzésének felerősödése, amelyhez annak serkentése adja meg a lökést. A tudat különböző szintjei és állapotai közötti gátak ledőlése egyben a maga az egyén és a nagyobb, külső Én közötti gátak ledőlése is. A kundalini határozott serkentése felerősíti például az egyéni tudat egységét a Testvériség, mint egész nagy tudatával. A kundalini erő működésén keresztül az elkülönült én elkezd elveszíteni az elkülönültség illúzióját. A Testvériség egyéni tagjának tudata természetesen egyesül a Testvériségével a tagságból kifolyóan, de az egyesülés sok módon inkább közvetett, mint közvetlen, bár a közvetlenség növekszik a Testvériség erejének használatával. De a közvetlenséget nagyon felgyorsítja a kundalini fejlődése, amely úgy működik, mint a Teozófiai Társulat annak első célkitűzésében, amely áthidal minden síkbeli és tudati különbséget.

A Teozófiai Társulatba való belépés hatása nagyon határozottan a kundalini általános, bár a tagok hatalmas többségénél valószínűleg nem specifikus serkentése. Az egyénben a kundalini határozottan felkeveredik, és az intenzitása fokozódik, mert a Társulat – akármilyen furcsának tűnhet is – egy határozott organizmus, és megvan a saját kundalini létformája. Egyes esetekben a serkentés túl soknak bizonyul annak elviseléséhez. A Teozófiai Társulat tagadhatatlanul vonz néhány olyan embert, akik valami módon kiegyensúlyozatlanok, mint ahogyan vonzza a pionírokat és azokat, akik megszabadultak a hétköznapi hagyományos béklyóktól. A Teozófiai Társulatnak bizonyos mértékig mindig nyitva kell állnia olyan emberek előtt, akik ilyen vagy olyan módon mások a többségtől. Azok, akik azért mások, mert hiányzik a mindennapi önkontroljuk, a serkentést valószínűleg erősebbnek fogják találni, mint amit el tudnak viselni. Ők összességében nem valószínű, hogy jobbra fejlődnek, és meglehetősen valószínű, hogy rosszabbá válnak. Azok, akik azért mások, mert túlhaladták a mindennapi korlátokat, hatalmasat fognak előre lépni. Vannak azonban többen, akiben van egy rejtett gyengeség, amit a felkavarodó kundalini fel fog erősíteni, ugyanúgy, mint ahogyan felerősít egy értékes minőséget. A kundalini egy erő, olyan erő, amit jóra vagy rosszra lehet használni. A gyengeség megnövekszik, és az egyén biztosan úgy tekint önmagára, mint az igazság és a józan ész egyedüli letéteményesére. A feszültség a töréspontig növekszik, és az áldás, amit a teozófiai társulati tagság nyújt, és amit a kontrol nélküli gyengeség átokká változtat, könnyörületes módon visszahúzódik az egyén eltávolításával a tagságból, az ő nézőpontjából kétségtelenül önmaga igazának felhőjében, de az Idősebb Testvérek nézőpontjából szomorúságban. A Társulat természetes módon arra van kárhóztatva, hogy előmozdítsa az egyén önteltségét. Tíz esetből kilencben a büszkeség az, ami a bukáshoz vezet, és a büszkeség soha nem ismeri magát büszkeségnek, különben tulajdonképpen öngyilkosságot követ el, mint ahogyan a józan ésszel rendelkező embereknél történik. Viszont a Társulat megy tovább, a Hierarchia pártfogását élvezve, növekszik erőben és hasznosságban.

Az, amit a Teozófiai Társulattal kapcsolatban írtam, nem kevésbé igaz más mozgalmak esetében is, amely közvetlenül a Fény világának erőire összpontosítanak a sötétség erőivel szemben. A tényeket a Teozófiai Társulattal kapcsolatban figyeltük meg, de ugyanígy megfigyelhetők nagyon sok más szervezetnél is, bár talán a legtöbb esetben kisebb mértékben.

1) Az „Ösvény” fogalommal arra a rövidebb útra utalok a fejlődés hegyének oldalán, amelyen egy egyén, aki kellőképpen el tud vonatkoztatni a jelenlegi körülményektől, és megfelelő szinten érti az alapvető igazságokat, viszonylag kevés életbe összesűrítetheti a növekedést, amelyhez normálisan száz vagy még több megszületésre van szükség. Lloyd George, a brit államférfi azt mondta az I. világháború alatt, hogy a világ néhány év alatt bejárta azt a távolságot, amelynek eléréséhez normálisan talán évezredekre is szükség lett volna. Szükség van azonban egy Mester segítségére, olyanéra, aki maga is elérte, aki a rövidebb utat járta be a hegy oldalán. Egy ilyen Idősebb Testvér időről időre magához vehet tanulóknak olyan személyeket, „akik mutatják annak a jelét, hogy képesek kitartani a nehéz hegymászással járó megpróbáltatások során, olyan viszontagságokról van szó, amelyek az esetek nagyobb részében azt eredményezik, hogy a hegymászó jelölt visszatér a hosszabb és könnyebb útra.

2) A Nagy Testvériség vagy Nagy Fehér Páholy részben azokból a magasan fejlett lelkekből áll, akik elérték a fejlődési útnak azt a szintjét, amely tagságot biztosít ahhoz, amit az okkult irodalomban a „világ” Belső Kormányának neveznek, részben pedig azokból, akik bár

még messze vannak egy ilyen szinttől, mindazonáltal eléggé fejlettek ahhoz a képzéshez, hogy ennek a Kormánynak a tagjaivá váljanak a jövőben. Ezzel a Kormánnyal összehasonlítva minden külső kormányzat csak egy játék kormány. A Nagy Testvériség vagy Nagy Fehér Páholy tagsága nyitott a nagyon komoly és állhatatos dolgozó számára, aki elkezdte megismerni az élet természetét és célját. Ő azonban a belső élet nagy létrájának a legalsó fokain áll, csupán a kormányzat egyik tanulója, nem pedig a tudomány egyik Mestere.

5. fejezet A kundalini fejlődése

Érdekes dolog megfigyelni egy egyedi tapasztalás folyamatát megfigyelni a kundalini fejlődésében, vagy inkább a kundalini tevékenységéé mozdulásában. Az adott megfigyelt esetben az alapvető munka alvás során történt, és elsősre tűnik, hogy a gerinccsatorna előkészítését tartalmazta a kundalini haladásához a gerinc aljától a fej tetejéig. A testen kívüli egyén el tudja végezni ezt a munkát, mert bár vannak fizikai hatások, a tűz maga nem-fizikai. A gerinc tövével levő gömb magába foglalja a kundalini tüzet gömbalakban feltekeredve. A gömbre és így a benne levő tűzre előírt koncentráció elkezd aktívvá tenni azt, feltéve, ha helyes életmódot valósított meg korábban, jelentős időszakon keresztül, amit úgy is mondhatunk, hogy feltéve, ha azt helyes típusú tüzelőanyaggal táplálta. De még ha nem is élt helyes életet, a megmozdulás megtörténhet, de az idő előtt megmozdulás hatása, ha egyáltalán megtörténik, katasztrofális, ahogyan erre már rámutattunk.

Feltételezve, hogy a megmozdulás a helyes irányok mentén történik, a gömb fokozatosan oszlik fel, amit magának a tűznek a sűrűlódási gerjesztése okoz. A tűz ragyogó hővé hevül, és aktívvá válik, utat törve magának az anyagon keresztül, amiben beágyazódva fekszik, felégeti azt, és ennek eredményeként a gömb egy sugárzó nappá válik a normálisan fojtott, bár izzó tömeg helyett. Ez a nap minden irányban hőt sugároz, ami fizikailag érezhető, különösen a fizikai testet körül vevő területen.

Ez a kundalini nap olyannak látszik, hogy felfelé tör, amikor gyorsan mozog a gerinc mentén – de gyakran nem –, mint egy lövedék halad egy huzagolt puskacsövön keresztül. Van valamilyen spirális jellegű a mozgásban. Mindenesetre, úgy tűnik, van egy közvetlen felfelé rohanás anélkül, hogy az túllépne a fejtetőn, de különleges módon serkenve az egyén sugárának megfelelő központokat. A keletkező érzet a nyomásé, míg ami a fejtetőn lévő központot illeti, szokatlan hőérzet alakul ki.

Az ébrenléti órákban ez a folyamat folytatódhat, és időről időre úgy tűnik, hogy magától megtörténik, és így egy meleg izzás halad fel a gerincen, rendkívül érdekes hatást keltve. A tudat pompás kiterjedése fizikailag megtapasztalásra kerül, és így az egyén egy dicsőséges élet teljességét és bensőséges kapcsolatot érez azzal, aminek a kifejlett intuitív tudatnak kell lennie. Elképzelem, milyen lenne az élet, ha állandóan fenn tudná tartani ezt az élményt annak időszakosága helyett. Megjelenik az egységben levés, a kisugárzás, kapcsolat a valósággal finom érzése. A gátak leomlani látszanak, és így az egyén belelát a dolgok szívébe, nem számít, mik azok, és növekvő entitásokként látja azokat, a dicsőséges jövőjük a bennük levő embrióként tárul fel számára. Nagyon nehéz leírni a tudatnak ezt a állapotát, de a fizikai – valójában sokkal több, mint fizikai – meghaladni látszódik, és néhány fátyol legalábbis felemelkedik, és így a valóságra vetett pillantásokat kevésbé rejtik el az illúzió felhői.

Ennek a folyamatnak a kezdetén bizonyos mértékű szédülés megfigyelhető. Egy új alko-tóelem vált aktívvá. Olyan, mintha egy új dimenzió nyílt volna ki, és így belépés egy új világba. A szédülés talán egy új valóság, egy új elrendezés fizikai kifejeződése, a fizikaitól eltérő világok kezdenek megnyílni egy olyan látás számára, amit az egyén még nem tanult meg irányítani, és így úgy néz rájuk, mint minden „szeme” homályosan nyitva lenne, az helyett, amely megfelelő ahhoz az adott síkhoz, amin uralkodóan kell működni. Később képes lesz bezárni azt a szemét, amelyre nincs szüksége, és csak azt hagyja nyitva, amire szükség van. Még később pedig talán képes lesz mindegyik „szemét” egyidőben használni, minden „szem” hozzáilleszkedik a

többihez, és így elkerüli a torzítást és villogást a tudat egyik és másik állapota között – ez a hatás okozza a szédülést.

Van még egy hatás, feltehetően csak a korai fázisokban, amikor úgy látszik, hogy az egyén máshol van. Azt érzi, mintha máshol élne, és így a külső világ távolról látszik. Messze van, és az élet zaja és áradata csak erőtlén morgásként ér el hozzá. Egy néző egy színházban, és a színpadon levő szereplőket az ő világától különböző világ lakóinak látja. Ez az érzés többé-kevésbe folyamatos, és a külső világot sajátos valótlansággal ruházza fel, ez annak a fizikai kifejeződése, hogy a világot mintegy letompítottan hallja. Majdnem olyan, mintha süket lenne. Úgy tekint a világra, mintha semmi köze nem lenne hozzá. A fizikai agya elkábult, határozottan eltompult, bár ugyanakkor különlegesen éber a Valóságra, tele van mindaddig nem tapasztalt élénkséggel, tűzzel, világossággal. Nagyszerűen serkentett állapotban van. Úgy tűnik, hogy vannak pillanatnyi vibrálások a távoli tudatból, és így a másik tudat felvillanásai időről időre megjelennek, bár csak árnyékosan. Ez a felvillanás úgy látszik, hogy akkor történik meg, amikor különleges melegség van a fej tetején, lehetséges, hogy a kundalini tűz kis kiszökésének eredményeként.

Az érzékenység óriási mértékben megnövekszik, főleg a gerinc régiójában, bár bizonyos mértékig az egész testben. Egy hangos zaj úgy tűnik, mintha végig reszelné a gyakorlatlan gerincet, és megrázkódtatja az egész testet. Egy különös csikorgás egyfajta belső megzavarodást okozhat egy jó időre. Ennek az érzékenységnek a további hatása az, hogy az egyént egyfajta érzékeny lemezzé teszi, amelyre például a külvilág emberei rányomják magukat, és így egy villanásra megismeri a természetüket, különösen kiválóságuk fényfoltjait, és hibáik sötét foltjait. Azonnal rendelkezni fog akár pozitív, akár negatív benyomásokkal róluk. Ez vagy határozottan jó, vagy határozottan kellemetlen benyomás lesz, és bármely esetben általános tendenciákat fog érzékelni, és a részleteket talán nem. Néha nincs semmi érdemleges figyelembe veendő egy személlyel kapcsolatban, nincs semmi, amit ilyen vagy olyan módon meg kellene jegyezni. Ő egy mindennapi személy, és jó időre rá kell hagyni, hogy a mindennapi körülmények nevelgessék. De az embernek ez a tudás bevillan, még ha a részletek esetleg nem is világosok.

Ahogy az idő múlik, az egész testet izzásba hozza a tűz, amit az ember úgy képzelhet, hogy valamilyen távolságra kiterjed, és így egy nagyon közel levő személy szinte érzi az izzást, és az serkentőleg hat rá. A folyamat átmenetileg kifárasztja a fizikai testet, és ilyenkor kellemes lefeküdni. Vajon a tűz könnyebben felizzik, amikor a gerinc fekvő helyzetben van? Azt kell hinnem, hogy a tűz korlátozása úgy, hogy az nem halad túl a megszokott módon a fejtetőn, hajlamos nyomást gyakorolni a fizikai agyra, és aluszékonyságot okozni.

6. fejezet A Nap-kundalini és a Föld-kundalini

Milyen csodálatos különbséget hoz létre a megmozduló kundalini a behatásokra való érzékenység terén, amely vagy egy központból árad ki, vagy valamilyen tevékenység kelt fel, mint például egy templomi szertartás! Egy városba bemenni olyan érzés, mintha minden eleven rész lekonyulna, ahogyan a virágok lekonyulnak levegő hiányában. Serkentő hatások alatt, mint a közelség a szellemi vitalitás egyik központjához, valamilyen templomhoz vagy székesegyházhoz, vagy részvétel szertartási tevékenységben, vagy találkozás erős töltésű, felemelő hatásokkal, a központok szétnyílni látszanak, ahogyan egy virág nyílik szét a Napnak, és a kundalini felizzik az egész testben. Ez a szétnyílás és felizzás pedig kapcsolatot teremt az alsóbb és a felsőbb testek között, leviszi a felsőbb hatásait az alsóbbba. A kundalini fejlődésének kezdetén azonnal fájdalom és ragyogás kapcsolódik ilyen szellemi behatásokhoz – fájdalom azért, mert a kundalini még nem győzte le a kibontakozása előtt álló akadályokat, ragyogás pedig azért, mert az örök élet tüze árad keresztül minden tudathordozón, és arra az időre az ember a magasabb tudatban él. Esetenként fellép a kundalini azonnali felerősödése a gerinc aljától, és megjelenik egy gyönyörű izzás, ami arra szolgál, hogy felerősítse egyrészt a törekvést, ami az eseményt kiválthatta, másrészt az áldás leszállását, amely számára a törekvés csatornává vált.

Úgy tűnik, mintha a kundalininek két forrása lenne, vagy talán pontosabb lenne azt mondani, hogy a kundalini két pólus között játszik, az egyik pozitív, a Nap, a másik negatív, a Föld, minden este ami a jelenlegi adott fejlődésünket illeti. A hatalom botja, amely jól ismert az okkultizmus mélyebb tanulmányozója számára, úgy tűnik, jelképezi is, és ki is fejezi ezt a tényt. A negatív Föld bolygó egyik végén, a pozitív Napkorong a másikon, és a tűz mindkettőben és közöttük. Aki a hatalom botjával rendelkezik, az megszerezte Isten erejét. Kevesen vannak, akik megérinthetik azt. Az egy gyújtópont az erő óriási kiáradása eseteiben.

A Föld szíve a kundalini egyik pólusa, a Nap szíve a másik. A kundalini felébresztése egyenértékű a bot árnyékának megformálásával az égitestek között. Egyik értelemben az ember mindig egy bot, de a bot még nem ébredt fel. Alszik vagy álmodik, maga a tűz is szendereg. A kundalini felébresztése a tűz felszítása egy elemésztő, elégető, megtisztító, energizáló lánggá, tudatos kapcsolat teremtése az Egyetemes Tűzzel.

A kundalini felébresztése a tűz bevonása „az alattunk levő Földből”, „a felettünk levő Mennyekből”, és így a testek – beleértve a fizikait is – egy bottá válnak a két nagy központ között. Az egyén úgymond tudatosan belép a központok közötti térbe, és feltöltődik az erők kölcsönhatásával, a kundalinivel.

Hadd próbáljam meg vizualizálni a folyamatot. Korábban írtam a gerinc tövével levő koncentrációról. De a gerinc töve tulajdonképpen csak egy befogadó állomás, egy elosztó központ. A Föld közepéről és a Napból vonjuk be a kundalini erőt. Koncentráljuk azt a gerinc tövével levő központnál, és tovább küldjük életadó útján a létezés nagy központjain keresztül. A kundalini felfelé áramlik a Földből a lábakon, combokon keresztül a negatív teremtő energián, a fizikai teremtés központján keresztül a gerinc tövével található gömbbe, amely egyesíti és képviseli mind a Napot, mind a Földet. A kundalini lefelé áramlik a Napból, a megsemmisítő intenzitása felhígul, amint alkalmazkodik a fejletlen halandó emberhez. Felfelé folyik egy tűzáramlás. Lefelé folyik egy tűzáramlás. Az áramlások pedig a gerinc tövével találkoznak, hogy összeforradjanak a koncentrált erő egy úgymond lándzsájában, hogy felfelé haladjon a kijelölt útján. A hatalmas Jumna és a varázslatos Gangesz gyönyörű koncentrációjára gondolok, hogy egyesülve folyjanak le a tengerbe, amelyben igazság szerint származnak. Ugyanígy találkozik a Föld-kundalini és a Nap-kundalini a gerinc tövével levő gömbben, majd egyetlen hatalmas erőként folynak a Valóságba, és a felszínükön magát az egyént magukkal viszik a Fénybe. A negatív Föld és a pozitív Nap egyesül, és a kettő gyümölcse a szellemi erő.

Bizonyos módon természetesen ez a leírás nagy pontatlan. Talán az igazság abban a felvetésben van, hogy mind a negatív, mind a pozitív szendereg, ahogyan helyesen kell is nekik, amíg mindkettő életre nem kel. A negatív nem kevésbé értékes, mint a pozitív. Mindegyiknek megvan a maga szerepe, az elvégzendő munkája.

Így az egyén, nem csupán a fizikai teste, hanem valamennyi teste – a nem fizikai testek jobban, mint a fizikai test – egy bottá válik az égitestek között, a Föld és a Nap között.

Ezen a ponton a tanuló összeköttetést vél felfedezni a kaduceus által jelképezett nagy háromszoros tűz víziója között. A kaduceus tűz és a kundalini tüze egymás mellett és együtt helyezkednek el, egy ragyogó színes szivárványt alkotva. Ugyanazokat a célokat szolgálják, de különböző módon.

Szoros kapcsolat van a kaduceus, amit az erő központi vonala és annak férfi és női egymásba fonódó aspektusa alkot, és a kundalini tüze között. Bár egyik nézőpontból a két erő különböző, egy másiktól egymás kiegészítői, és az ember szinte akár azonosnak is mondhatja, mivel a tűz gyémántja tevékenység lapjának tükröződései.

Úgy tűnik, a kaduceus függetlenül felébreszthető, úgy mondhatjuk, hogy az egyén részéről tudatos használatba vehető. De a kapcsolata a kundalinivel akkor is szoros.

A tanuló, akinek a tapasztalásait itt feljegyeztük, nem volt képes tovább bogozni a kaduceus tűz és a kundalini tűz viszonyának és működésének bonyolultságát. Viszont a teozófiai irodalom ezeket megvizsgálja. Mindaz, amit látott, egy különböző színárnyalatú tűzfolyam, amely a gerinc tövétől felfelé, a fejbe áramlott, titokzatos kapcsolatot fenntartva az örökké nyitott csatornákon keresztül azokkal a makrokozmosz erőkkel, amelynek egyik ez egyik árama.

Nagyon könnyű volt összekeverni a kaduceus-erőt a kundalini-erővel, mert közöttük örök szövetség van, és a kezdő mindig hajlamos azonosnak érzékelni azokat, mielőtt észreveszi a különbségeket. Az említett tanulónak az a határozott benyomása volt, hogy amíg a kaduceus tüze a felszabadulás útját kínálja, addig a kundalini tüze a beteljesedés útját kínálja. Ezen a területen a kifejezéseket soha nem szabad szó szerint venni, mert itt nincsenek áthatolhatatlan rekeszek, egymástól elzárkózva. De úgy tűnt, hogy a sushumna az ida és pingala aspektusával, vagyis a kaduceus mintha az alsóbb testekben való bezártság alóli felszabadulás útja lenne, míg a kundalini tüze inkább útmutató természetű lenne a nagyobb tudatnak a kisebbel való azonosságához. A különbség *lehet*, hogy hajszálnyi, és gyakorlati szempontból szinte nem valódi. Viszont határozottnak tűnik, és valószínűleg olyan tény jelenti az alapját, amit még nem tudunk tisztán érzékelni. Arról, hogy a két tűz között néhány közeli kapcsolat van, nincs kétség.

Erre a két tűzre való meditáció képzelődéseket és spekulációkat váltott ki, amik hajlamosak voltak kicsúszni a kézből – ez természetes, mivel kapcsolat teremtődött a kozmikus erővel, és volt az egyéniségnek egy átmeneti megvilágosodása a kozmikus fény által. Azonnal volt egy hintázó érzés a tűz fény-életének pozitív és negatív erői, a Föld és a Nap között. Vannak-e negatív és pozitív központok minden egyéniségben, emberben, nem-emberben, ember felettiben, ember alattiban? Fel lehet-e osztani az általunk ismert központokat azok Föld-természete vagy Nap-természete alapján? Vajon a torok egy Föld-központ, a szív pedig egy Nap-központ? Az ilyen spekulációk azonban a tanulót olyan kutatási csatornába viszik, amik jelenleg határozotlan haszontalanok.

7. fejezet A kundalini magasrangú rendeltetése

Miután elkezdődött a gerinc felfelé és lefelé átjárhatóvá tételének munkája, a következő lépés a mozgás biztosítása a különböző központok között. Az első bizonyítható központ a napfonat (solar plexus), és létre kell hozni a kommunikációt a gerinc töve és a napfonat között, a köldök körül. A napfonat megérintése a tudat kiterjedésének ugyanazt az érzetét kelti, mint a gerinci mozgás esetében. A gyomor érezhet, és valószínűleg fog is érezni némi háborgást, émelygő érzést. Ez azonban nem számít. A tanuló nem követte nyomon, hogy az erő hogyan éri el a napfonatot, de úgy tűnik, hogy kerülő úton.

Amikor egy központot életre kelt a tűz, fellép a tudat kiterjedésének és rendkívül megélnékülte képességek érzete, és különösen az intuíció fejlődik, mivel nagymértékben megnövekedett kapcsolat van a felsőbb és az alsóbb testek között, szerencsére a felsőbb képes uralkodóvá válni, különben a kundalini felébresztésének folyamata nem fog engedélyt kapni.

Az a helyzet, hogy nem csak a legkisebb szexuális izgalom tűnik el, de a nemi természetnek az ilyen maradványairól is úgy tűnik, hogy átalakultak és átváltak valódi rendeltetésükké – férfissággá és teremtőképeséggé, ezáltal istenességgé. Ahelyett, hogy korlátozva lenne az elszigetelt teremtő erőre, ami részben szexuális ösztönzés formáját ölti, az élet elkezd az egyetemes teremtő princípiumban, a teremtés tűzében lakozni, az alsóbb felemelkedik a felsőbe, az egyedi az egyetemesbe. Amikor pedig az egyedi elkezd elveszni az egyetemesben, ezáltal felfedezve valódi örökkévalóságát, akkor az egyetemes leszáll, hogy letelepedjen az egyénben. Ez a kundalini céljának része.

Néha azt gondolják, hogy a kundalini fejlődése tisztánlátáshoz és folyamatos síkok közötti tudathoz vezet, vagy a tudat különböző szintjeinek összekapcsolódásához, és így a tudat többi állapota összekapcsolható az ébrenléti tudattal. Ez valóban megtörténik a maga idejében, de sokkal nagyobb fontosságú egy valódi átlényegülés, a magasabb tudat ékszerévé válik az alacsonyabb foglalatában, a magasabb letelepedik az alsóbban, vagyis mondhatjuk, hogy magában az ébrenléti tudatban. Az alsóbb felismeri magát egy foglalatként, és felajánlja anyagát a felsőbb ékszerének. Ez tulajdonképpen a folytonos tudat létrejötte. Az, hogy valójában a tisztánlátás stb. életre kel-e – bár a megfelelő időben majd fog – sokkal kevésbé fontos, mint a felsőbb tudat – a buddhikus és később a nirvánai – határozott megszilárdítása az ébrenléti tudatban, és ez a

kundalini felébredésének magas szintű célja. Ahogyan már mondtuk, ez az intuíció különleges megélnkülését jelenti, a tiszta, romlatlan, egyéni elfogultság által nem megzavart tudását, mert a felébredt buddhikus és nirvánai tudatba semmilyen egyetemesen kívüli, egyéni elfogultság soha nem léphet be. Az egyéni elfogultság meghaladásra kerül, az alsóbb én vágyai elkezdnek átnemesedni az Egy Nagy Én akaratává. Megbízhatunk a kundalini által életre keltett, megtisztított intuícióban, de ügyelnünk kell, hogy ne engedjünk be külső, torzító szempontokat. Ha a tiszta intuíció birodalmában lakozunk, a következtetéseink valószínűleg igazak lesznek. Bízunk meg az első benyomásokban, feltéve, ha úgy érzékeljük azokat, hogy lényünk mélyéről érkeznek, nem pedig felszínéről. A kundalini felemelkedésének el kell helyeznie bennünket állandóan a valóságban – ez a legfelsőbb célja, minden más eredmény csupán mellékes lehet ehhez a nagyszerű célhoz képest.

Úgy tűnik, a kundalini fejlődésének két általános rendszere van: az egyik az, amely lassan halad, nagyon lassan és óvatosan, lépésről lépésre, talán életeken átnyúlva, a különböző pszichikus képességek karöltve fejlődnek az általános növekedéssel. A másikban elmarad a kundalini tényleges felébredése egészen úgymond az utolsó pillanatig, amikor is minden biztonságos, és a Mester szava kiadja a parancsot, a kundalini robbanásszerűen felébred. Ennek a módszernek bizonyos értelemben nagyobb kockázata van, de nem szabad annak lennie, ha az egyén felkészült. Engem egy hajó vízre bocsájtására emlékeztet. Elindul a tengerbe, fokozatosan növeli a sebességet, de csak miután a sólya minden részletét kipróbálták a legaprólékosabb gondossággal. Amint azonban mozgásba lendül, gyorsan vízbe merül. Egyes esetekben az utóbbi módszer kerül alkalmazásra, más esetekben az előbbi.

Amint a kundalini helyes fejlődése beindul, mindig különleges vágy ébred arra, hogy a megnövekedett képességet mások segítésére használják. Az ember gyakran szándékosan egy negatív fotólemezzé válik, „ráexponálva” a közelben levőket, hogy azok szükségleteit közvetlenül megismerje. Ez a vágy, hogy a mások szolgálatára legyen, erős serkentést kap, és ténylegesen sokkal több segítséget tud nyújtani a felélnkülnt intuíció miatt. Az ember még arra is hajlandó, hogy tanácsot adjon néhány barátjának, *ha ők kérik ezt*, teljesen őszintén, ami a szükségletüket illeti, a tanács pedig rendelkezésre áll, mert az egyén teljesen világosan felismerte a kundalini segítségével, hogy mi is a saját szükséglete. Segíteni tud másoknak, mert felfedezte, hogyan segítsen önmagának. De a megfontoltság és a tapintat a bátorság jobb része, és az embernek nem szabad késlekednie az erőfeszítéssel, hogy segítséget nyújtson.

8. fejezet A kundalini központjai és feladatai

Haladottabb tanulók gyakran számos utat mutatnak meg a tanulónak a kundalini használatára, amely egyébként bíborvörös színűnek látszik. Az egyik módszer egy tanuló bevonása a tanító kundalini által táplált aurájába, és így úgymond kundalini-fürdőt vesz. Ez egy hatalmas élnkítést jelent, és egyáltalán nem ártalmas, feltéve, ha a tanító vigyáz arra, hogy megnézze a tanulóban, hogy nincsenek olyan uralkodó jellemvonások, amiket a kundalini serkentés esetén nem kívánatos módon felerősítene. Nem szabad elfelejteni, hogy a kundaliniben való fürdés nem jelenti a kundalini felébresztését, mert bizonyos módon mindannyian a kundaliniben, az éltető princípiumban fürdünk. De ahhoz, hogy egy személyt olyan fürdőben részesítsenek, amit koncentrált kundalininek lehet nevezni, óvatosságra van szükség. Lehet előnyös egy fejletlen, de kifogástalan jellemű ember számára, és egy fejlett ember számára is, aki már megtanulta uralni az alsóbb természetét.

Az egyik ok, amiért az Idősebb Testvérek nem képesek a külső világban élni az a hatás, amit a legteljesebben dinamikus kundalinijük gyakorol az átlagemberre. Tudjuk, hogy például, hogy egy vezeték nélküli telep feltölthető elektromossággal, mert a levegő tele van vele. Egyes emberekre ellenségesen hat az ilyen elektromos légkör. Hasonlóképpen, csak sokkal erősebb mértékben sok emberre akár veszélyes hatást is kelthet egy Idősebb Testvér erőteljes kundalini tüzének a fizikai közelsége. A világ még nem áll készen az ilyen jellegű serkentésre. Gondoljunk

arra a hatásra, amit Krisztus gyakorolt az emberekre kétezer éve, még akkor is, ha egy tanítvány testét használta. A tanítványban a kundalini tüzet elkerülhetetlenül azonnal felerősítette Krisztus jelenléte, amely feltüzelt az embereket ilyen vagy olyan módon. Nem volt elegendő önkontrol, hogy kiállják a kundalini átjárásának feszültségét. Azt mondták nekünk, hogy ez előrelátható volt, és hogy az eltervezett munkát elvégezte, amikor néhány tanítvány rendelkezésre állt, hogy Krisztus üzenetét átadja a jövő generációknak. Többet nem lehetett elvárni annak az időnek az embereitől, vagy talán nem sokkal többet, mert felismerték, hogy a közjük bevezetett erő valószínűleg túl sok volt nekik. Viszont annak a néhánynak a kedvéért, akiket inspirálhatott az üzenet átadása a még meg nem született generációnak, az Úr elutasításának és a fizikai teste meggyilkolásának kockázatát fel kellett vállalni. Talán a zsidók karmája nem annyira súlyos, mint azt egyébként elképzelnénk, mert szemtől szembe voltak egy olyan erővel, aminek a hatását még magának Krisztusnak a szeretete sem tudott semlegesíteni, vagy inkább mondjam azt, hogy elfordítani, átlényegíteni vagy lefátyolozni?

A kundalini tűz Isten szeretetének esszenciája, és így nem lehet kérdés a semlegesítése, hanem csak úgymond a szemek megvédése egy vakító fénytől. Ezt nem lehetett tökéletesen megtenni kétezer éve.

Ezzel kapcsolatban számos bonyolult megfontolás van, amikben nem kell belemennem. Például az egyik az a mérték, ameddig az állandó és közvetlen kapcsolatot a tömeggel el kell kerülni, a munka nagy részét inkább a központokból végzik, mint sem az emberek között.

A Megváltó szava így a jövőbe részben az életén keresztül a tanítványaiban, részben a tanítványokon és könyveken keresztül történő átadással jut el, de nagyrészt főleg a rendkívül feltöltött kundalini-központokon keresztül. Tehát a kundalini a Föld felszínének különleges területein koncentrálódik, a tűz fürdőmedencéi, spirituális fürdőmedencék, mivel valóban azzá válnak, mint ahogyan a tűznek az egész világra történő kiáradásának a központjaivá is.

Visszatérve a kundalini használatának módszereihez, egy másik módnak látszik egy áramlás irányítása egy egyén fején keresztül, azon keresztül, ami egy tölcsér alakú nyílásnak látszik, és így az áramlás elárasztja a testet, vagy inkább a testeket. Ez az erő használatának biztonságos módja, mivel a megtermékenyítés alapelvét tükrözi, ami örökké fentről jön, napfény, eső stb. formájában. Azonban óvatosan kell bánni az így felhasznált erővel, hogy az egyén befogadóképességéhez igazítsák az erősségét. Lehet, hogy egyes emberek képesek kiállni egy trópusi vihart, de a többségnek csendes esőre van szüksége.

Egy harmadik módszer ennek a tűznek a használatára az Árnyék Testvéreinek mesterkedései elleni védelem esete. Egy tanuló beleszaladt egy nem kívánatos személy esetébe, aki arra ösztökélte az embereket, hogy legyenek öngyilkosok, és még arra is biztatta őket, hogy a nyakuk köré felakasztó kötelet tegyenek. A törvény ebben az esetben megengedte neki, hogy a nem kívánatos személyt, vagy esetleg a nem kívánatos személyből kiáradó gondolatformát a bíborvörös tűz átható áramával permetezze be. A gondolatforma esetében az azonnal széthullott, így azonnal megszabadította az áldozatokat lidércnyomásuktól. Milyen volt a következmény természetére magára az egyénre? Valószínűleg betegség, lehetséges felbomlás. A folyamat érdekes jellemzőjének látszott az, hogy a tűz irányítása egy központból történt. Úgy látszik, mintha a kundalinit bármely központból ki lehetne bocsájtani, elsősorban a napfonatból vagy a szemöldökök közötti központból. Így kezdjük felismerni, hogy a test nagy központjai az erő fő elosztói. Ez nem a szemek vagy a kezek vagy a lábak dolga, hanem a központoké.

9. fejezet A kundalini egyéni jellege

Elég érdekes módon még ha úgy is látszik, hogy elzáródás van a fej tetején, nem a fej központjában, hanem ténylegesen a tetején, mindazonáltal a kundalini bizonyos mértékig átfúrja magát rajta, és a fejtetőn keresztül felemelkedik a fizikai testen túlra, mint egy színes vizű szökőkút. Az eredmény egy áradat, amely kinyílik, és így van egy alagútszerű megjelenés, amin a kundalini kifolyik úgymond a tölcsér szélei fölött. Kezdetben ez a tölcsér csak kicsi távolságra

emelkedik ki, de ahogyan az átfúrési folyamat halad előre, az áradat ereje nagyobbá válik, és a kundalini nagy magasságra emelkedik. Minden elzáródás a fejben eltűnik azzal az eredménnyel, hogy kapcsolat teremtődik, egy csatorna képződik a tudat különböző típusai között, ami folytonos tudathoz és állandó kapcsolathoz vezet a különböző síkok és a fizikai agy ébrenléti tudata között.

Milyen az elzáródás természete a fej tetején? Megjelenésre olyan, mint „homokszemekből” álló tömeg, sárgás színű, amin keresztül a kundalini igyekszik egy állandó átjárót létrehozni, széttépni az anyagot, egy lyukat készíteni rajta keresztül, ami némi nehézséggel, némi fájdalommal és bizonyos mértékű veszéllyel járó folyamat. Először a kundalini csak izzik. Ahogyan telik az idő, az izzásnak égő maggá kell válnia, később pedig emésztő, tisztító és felszabadító tüzzé. Ezek a „homokszemek” alighanem sejtek, és nincsenek annyira közel egymáshoz, hogy a kundalini ne tudjon valamiféle átjárót létrehozni, mint ahogyan a víz is ki tud folyni egy szitán keresztül.

Érdekes megfigyelni a kundalini felébredési folyamatának természetét, ahogyan az megtörténik a fizikai test alvása folyamán. A legérdekesebb megfigyelés magának a kundalininek a sűrűségével vagy tömörségével kapcsolatos. Egyik szempontból a kundalini tűz, folyékony tűz, de egy másiktól van egy pontos hasonlóság egy hosszú facsetete elültetésével egy földben levő lyukba. A földbe lyukat kell ásni, és a facsetetét bele kell helyezni az így készített lyukba.

Hasonló módon az alsó testekben levő elzáródást el kell a kundalinnek távolítani az útból – a fizikai és éteri és lehetséges, hogy magasabb elzáródásokat is. A tanulónak pedig olyan kép jelent meg szellemi szeme előtt, amikor felébredt, hogy kiásott különböző sűrűségű szilárd anyagokat, és így másfajta szilárd anyag léphetett az így megtisztított átjáróba. Az ember jól használhatja a földbe fúrás hasonlatát. A folyamat során megjelent a föld, majd megjelent együtt a föld és a víz, majd talán a víz egyedül, és ha az ember elég mélyre ment le, különböző fajtájú olvadt anyagokkal és gázokkal is találkozhatott. Nos, ilyen felfelé fúrást kell elvégeznie a kundalinnek, és ugyanilyen akadályok jelennek meg, különböző típusú szilárd anyagok, még ha szilárdaknak, folyadékoknak és gázoknak stb. is nevezzük azokat. Valamennyien szilárdak. A kundalini szilárd, és ha végezni akarja a munkáját, bizonyos másfajta szilárd anyagokat el kell távolítani az útból. Nem azért, mert többé-kevésbé nem tud rajtuk áthatolni. Bizonyos mértékig át tud és át is hatol rajtuk. De a fő célját nem tudja teljesíteni, hacsak nincs tiszta átjárása, és ebbe beletartozik a talán csak nagyon kismértékű fizikai elzáródás eltávolítása, lehet, hogy csak valamelyik oldalra történő félretolása, ugyanúgy, ahogyan a tömegnek utat kell adnia egy közeledő körmenetnek. Ez valószínűleg részben elégetést, részben pedig valamelyik oldalra való összezsúfolást jelent.

Amint a csatorna megformálódik, a kundalini rúdja felfelé nyomódik – ez csak idő kérdése. A kundalini elképzelése egy rúdként, ami fokozatosan behelyeződik egy lyukba, pontosabbnak tűnik, mint ahogy elsőre látszódnak. A különbségek, amiket teszünk a szilárd anyagok, folyadékok és a gázok stb. között, relatív fogalmak. Vannak szilárd anyagok, amikhez képest az általunk ismert legszilárdabb anyagok is teljesen könnyűk és légiesek. E szilárd anyagok némelyikét az ember a föld belső régióiban figyelheti meg. Ez egyik mód, ahogyan a szilárd anyagokra tekinthetünk. Egy másik mód, ha egyre inkább valóságnak tekintjük, mivel a „szilárd” szó legigazabb jelentése mindinkább szilárd, *anyagi*. Ebből a szempontból a kundalini szilárdabb, mint az általunk ismert legszilárdabb anyag, a „szilárd” szót a „valós” szinonimájaként használva.

Amikor a kundalinivel ezekkel a fogalmakkal foglalkozunk, az ember tudatára ébred a szilárdságára, amint összehasonlítja azt a fizikai anyagával vagy szubsztanciákéval, amik a szilárdság következő fokát jelentik, a fizikai sík nézőpontjából. A kundalini sokkal szilárdabbnak tűnik, amint amazok, és a kundalini felébredését egyáltalán nem helytelen a föld, illetve a vízzel kevert föld eltávolításához, és egy szilárd facsetete behelyezéséhez hasonlítani – ahogyan már javasoltuk. A szilárd fapálca viszonylag sokkal szilárdabb, mint a föld és a víz. Ugyanígy bizonyos nézőpontból a kundalini szilárdabb, mint az elzáródások, amiket el kell távolítani. Ezért nem meglepő számomra, hogy a fizika test alvása során történő ásási folyamat ébrenléti

tudat fogalmaira való fordításakor a föld és víz eltávolítását kapjuk, és így egy lyuk készítését egy valóban nagyon szilárd tárgy belehelyezése céljából. Bizonyos értelemben a mentális anyag sokkal „szilárdabb”, mint az érzelmi anyag, a buddhikus anyag „szilárdabb”, mint a mentális, a nirvánai szilárdabb, mint a buddhikus, mint ahogyan a teret is tekinthetjük szilárdabbnak, mint ami kitölti azt. Amit mi anyagnak nevezünk, csak ott lehet, ahol a szilárdabb úgynevezett „tér” nincs ott, hogy megakadályozza a jelenlétét. El kell távolítanunk a teret, hogy helyet adjunk az anyagnak. Néha azonban az anyagot kell eltávolítani, hogy helyet adjon a térnek, és ez az, amit csinálunk, amikor felébresztjük a kundalinit, mert a kundalini relatíve inkább a térhez, mint az anyaghoz tartozik.

Vannak spekulációk a kundaliniról, amiknek az ember szinte fél szabad folyást engedni. Mindazonáltal úgy tűnik, az egyetemes, kozmikus tűz számtalan különféle alkotóelemből áll, és ezek egyike vagy másika kisüt az egyénekben levő tűz elrendezésének megfelelően, akik az egyik vagy másik nagy fejlődési áramlathoz tartoznak. Minden központ egy energiavezeték képvisel, és ezért minden egyénben az egyik központ uralkodó, míg van egy második a fontossági sorrendben. Így történik, hogy a kundalini alkalmazkodik a kiemelkedő jelleghez, és úgy tűnik, energiával látná el a különböző központokat azok egyedi fontosságának megfelelően az adott emberi testben. Érintőlegesen átáramlik a kevésbé uralkodó központokon, csak kissé megérintve és élénkítve azokat, viszont tényleg sugárzóvá teszi azokat a központokat, amiknek különlegesen kiemelkedők. Ez az alapelv érvényesül az egész fejlődési folyamat során, a hatalmas makrokozmoszban ugyanúgy, mint a legapróbb mikrokozmoszban.

A kundalini azonban határozottan serkenti valamennyi központot, körbe forgatva mind-egyiket, lüktetve és átdöfve a felfelé vezető útján a nagy feji csomópontozathoz. Kevés kétség van afelől, hogy a kundalininek van egy spirális, csigavonalszerű mozgása, amint felfelé áramlik, koncentrálódva a központokon, amelyek elsődleges fontosságúak az egyén sugara és vérmérséklete miatt, és néha életre kelt bizonyos központokat, amiknek különleges serkentésre van szükségük, tekintettel bizonyos munkákra, amiket az egyénnek el kell végeznie. Itt az egyik központ több serkentést kap, mint a többi. Ott egy másik központ kerül a középpontba. Ezt észlelve az ember csak ámuldozik, hogy nemzeteknek és fajoknak, hiteknek és felekezeteknek megvan a maguk fölérendelt központjuk, ahogyan az alárendelt központjaik is, és így a kundalini tüzének minden dolgot tartalmaznia kell minden központ számára.

Az ember szeretné tudni, vajon ugyanez igaz-e a vidékre, a tengerre, a völgyre, a hegy-ségre, az erdőségre, a síkságra. Majd pedig elkezd töprengeni a Föld legfőbb központjáról. A Földnek – ahogyan nekünk mondták – megvan a maga színe és hangjegye. Akkor ne lenne különleges központja is? Ehhez nem férhet kétség, és ugyanígy kell lennie a Napnak is, a Naprendszernek is, tulajdonképpen minden organizmusnak. Amikor pedig az ember megpróbálja követni ezt a gondolatsort a belső látásával, eltéved a tudatnak azokban a régióiban, amik megtiltják a felfedezést, és ilyenkor az ember bölcsen, bár sajnálkozva tér vissza azokba a birodalmakba, amelyek – mint amazok a másikkal – még nem arra valók, hogy meghódítsuk azokat.

Az égető érzés, ami nagyon gyakran kapcsolódik a kundalinihoz, és semmiképpen sem korlátozódik a testben való haladásának csatornáira, nem szükségszerűen elkerülhetetlen. Vanak hidegség, nyomás, szétfeszítés érzései, az utóbbi általában a fejben. Egyes tanulók kényelmetlen melegséget éreztek a test törzsében, kiterjedve az a fejbe, és így a test teljes felső része erősen forrónak tűnik, ami a fejből tör elő minden irányban.

De mindig – és ez a tapasztalás valóságosságának döntő próbája – az egész test az érzékenysége tekintetében viszonylag egyetemlegessé válik. Az egész test úgymond a valóság mérőeszközévé válik, és így az éleslátás – ahogyan korábban mondtuk – a lábtól a fejtetőig élővé válik. Ez a fizikai síkon a képességek elhelyezkedésének a belső testekben való hiányának a tükröződése, ami annyira szemmel látható magában a fizikai testben. A kundalini megelevenedésével megtörténik az alsó testeknek a felsőkkel való összekeveredése, és így egyetlen tudathordozóvá kezd válni – lényének minden részében befogadóvá és aktívvá.

A tudat magasabb régióiban nem beszélhetünk hordozókról, mert ezek helyét sugárzások veszik át, és amikor a kundalini még tovább fejlődik, a tudat, amelynek a fizikai testben egy

helyre koncentrálnak, a magasabb testekben pedig a határaival együtt léteznek, a legmagasabb régiókban egy központban koncentrálnak, ahonnan a sugarak minden irányban kiáradnak.

Az evolúció a megnyilvánult élet egészébe való kiterjedést tartalmazva, kapcsolatba lépve a legtávolabbi határaival, de a visszatérés útja vissza fogja hozni a központba, lépésről lépésre, a kiterjedés gyümölcseit, minden tapasztalás összességét. Így úgy tűnik, eljutunk a következő levonásának arra a pontjára, hogy valamilyen rejtélyes módon a kundalini mindig egyéni marad a befogadója számára, bármennyire is az örökké elválaszthatatlan az egyetemes tűztől, amelyből kiáramlik. Úgy látszódhat, hogy valamilyen rejtélyes módon a kundalini szerepet játszik a permanens atom természetében, nem tud szétbomlni, és a fejlődő egyéniség örök tüzét képezi.

Azt mondtam, hogy nem tud felbomlni. Bizonyos szempontból semmi sem bomlik szét. Mindaz, amit bármi meg tud tenni az, hogy visszatér haza egy kis ideig, és ez az, amit a kundalini valószínűleg tesz. A kundalini haladása a test központjain keresztül, egy különleges központ vagy központok kiválasztása nagyobb felélesztés céljából, a fejből való előtörése, egyesítő képességei – mindezek tapasztalatgyűjtést jelentenek a tűz számára, amely maga is egyéni.

Világosan látszik, hogy meg kell szabadulnunk attól a szokástól, hogy a testünkre csak húsként és vérként, vagyis anyagként tekintünk, mivel a manapság ismert anyag egy határozatlan vízió. Minden dolog egy másik megnyilvánulási módja. Minden a tűznek, vagy a Teremtő Szellem valamilyen másik legmagasabb kifejeződésének a megnyilvánulási módja, amit lehet, hogy nem vagyunk képesek felfogni. A keresztény szentírásokban a tűz koncepciója a Szentháromság harmadik személyében, Istenben, a Szent Szellemben jelenik meg. De minden felosztás mögött ott van az a Második Nélküli Egy, és tényleg igaz, hogy mindaz, amit állíthatunk az Egy megnyilvánulásairól, még inkább állíthatjuk magáról az Egyről. Így egyik aspektusból a Teremtő Szellemet tűzként fejezhetjük ki, és mindent, ami belőle jön nem kevésbé tűzként. Ezért a kundalinire egy egyén tudathordozóinak szíveként, permanens tüzeként, és azt gondolom, hogy a permanens atomban a kundalini tüzét látjuk, amely a következő megjelenését várja.

A kundalini úgy látszik, hogy kilélegez és belélegez, pulzál. A megfigyelések azt mutatják, hogy minden dolog lélegzik, és a legcsodálatosabb értelmezéseket kell tulajdonítani ezekhez a lélegzéseknek. A kundalini erőssége növekszik és csökken. Emelkedik és visszaesik, még a hullámzásakor is. Rendkívül nehéz követni mindezt, mert a tanuló, aki ezt megfigyelte, gyakorlatlan, és ráadásul szembe találta magát a saját kundalinije által a megfigyelések során létrehozott felerősödésekkel. A figyelem táplál, a figyelmetlenség pedig hervaszt, és ezek az állandó tapasztalások és kísérletek megnövelik saját kundalinijének az aktivitását. Ezekben a kundalini felerősödésekben és lecsökkenésekben nyilvánvalóan felfedezhető az általa lakott test környezetének erőteljes hatása. A nagy nyitott tereken, a harmonikus, ritmikus és jól rendezett otthonban, a tengeren, dombok és hegyek közelében, különleges felemelő természetű összejöveteleken, helyesen irányított szertartási összejöveteleken, templomokban és mecsetekben, amik körül összegyűlik az áhítatosság, iskolákban és főiskolákon, ahol a félelem teljességgel hiányzik, és azt a tanárok és a tanulók közötti gyönyörű kapcsolat helyettesíti – mindezek a helyeken és ugyanilyen más környezetekben, mint a tanulási helyszínek, a kundalini növekszik. Viszont a városokban, tömegeket vonzó helyszíneken, színházakban, éttermekben, képtárakban, hétköznapi összejöveteleken, amelyek nélkülöznek bármilyen különleges törekvés elemet, a kundalini lecsökken, mondhatjuk, nem kap ösztönzést. De mindig van egy árapály a kundalini dolgaiban, apadás és áradás, emelkedés és süllyedés, bármennyire is észlelhetetlen. Kétségesnek tűnik, hogy a kundalini valamikor is ténylegesen aludnak, bármilyen inaktívnak is tűnik, mivel osztoznia kell a mindenhol jelen levő kundalini működésében, és a kundalini mint egész, betölti a teret. Mindazonáltal tápláljuk a kundalinit, és éheztetjük a kundalinit – fizikai, érzelmi, mentális és azon túli – életünk különböző apróságai.

Az egyik megfigyelés, ami kiemelkedően érdekes volt a tanuló számára, aki mindezeket a kapcsolatokat teremtette, annak a használata volt, amit thyrus-nak neveznek a kundalini egyedi felébresztésében, amely időről időre megtörténik. A thyrus-nak megvan az a

magnetikus képessége, hogy kinyúlik és szoros kapcsolatba lép a kundalinivel, és azt eredményezi, hogy a kundalini követni kezdi, ahogyan a vasat vonzza egy mágnes. A régi időkben a thyrus-t nagyon jól ismerték, és természetesen használták olyan esetekben, amelyekben a kundalini egyfajta mesterséges serkentése volt kívánatos. Biztosan ismerték a régi India jogai, az egyiptomiak és a görögök is. A megfigyelt thyrus-t valamilyen ragyogó fehér fémből készítették, hengeres alakú, kb. 60 cm hosszú, 2,5 cm átmérőjű volt, és semmire nem emlékeztetett annyira, mint egy közönséges vonalzóra. A gerinc tövére helyezték, majd felfelé húzták, és a kundalini követte azt. Természetesen a thyrus-t csak azok használhatták, akik már rendelkeztek mélyreható tudással a kundalini működéséről.

1) A teozófia azt tanítja, hogy minden élet, legyen az ásványi, növényi, állati vagy emberi, az Egy Élet. Ez az Egy Élet jóval azelőtt, hogy elkezdene dolgozni az ásványi anyagban, hét nagy áramlatban különíti el magát, amelyek mindegyikének megvan a maga különleges és változatlan jellemzője. Ezeket az alapvető típusokat a sugarakként ismerjük. Ezt a hét típust megtaláljuk az emberek között, és mindannyian ezek egyikéhez vagy másikához tartozunk. Az ilyen típusú alapvető különbségeket az emberi fajban mindig is felismerték, egy évszázaddal ezelőtt az embereket limfatikus vagy szangvinikus típusúnak, az élénknek, vagy a flegmatikusnak írták le, az asztrológusok pedig a bolygók nevei alapján sorolnak be bennünket, mint a Jupiter-emberek, Mars-emberek, Vénusz- vagy Szaturnusz-emberek, és így tovább.

2) Az ember valamennyi testének a központ magja egy úgynevezett permanens atom, mert az mindig a nagyobb aura határán belül marad, még akkor is, amikor maga a test feloszlik. Újraszületéskor ebből az atomból árad ki egy hálószerű szubsztancia, amelybe az új test tényleges atomi részecskéi beépülnek. A permanens atomok használnak, hogy megőrizzék magukban rezgési energiákként minden tapasztalás eredményeit, akiken keresztül mentek. Nem szabad egy atom parányi terére úgy gondolnunk, hogy abba számtalan rezgő test zsúfolódik be, hanem csak korlátozott számú test, amelyek mindegyike számtalan rezgést tud kelteni.

10. fejezet A kundalini zenéje

Le tudjuk-e írni a kundalini nagy kígyótűzét annak alapvető ragyogásában, színeiben, alakjaiban, zenei hangjaiban? Le tudjuk-e írni a dalát? Le tudjuk-e írni a szívéjét?

A kundalini zene, ahogyan szín is. Egy szívéj, ahogyan egy tökéletes dal is. A tanuló érzékeli ezt, amikor behatol a természetébe. A kundalini távolról érkezik, szín- és hangfelhőket húzva maga után. A kundalini az élet tökélete megvalósulása. Az élet beteljesedése. A kiteljesedett tapasztalattal rezeg. Kinek a tapasztalatával? Az Egy tapasztalatával, aki egy volt, de aki beoldódott az üdvösségbe az Ő fejlődési útjának kibontakozása során – kibontakozás a sötétségben és a fényben, békében és viharban, örömben és szomorúságban. Elvetette a tapasztalatokat és virágokat aratott, egy virágoskertet, virágokat, amik dalolnak, virágokat, amik színeket lélegzenek ki.

Ha a tanuló csak hallaná a kundalini dalát, ha csak „látná” a tűz színeit, akkor tudná, mi az Élet, mert behatolnak a Létezés szívébe. De az érzékei tompák, még azok is, amiknek a segítségével tapasztal és kísérletezik. Megismerheti azt, ami számára megtudható, és egy ködön keresztül látja azt, ami még nem megismerhető. A ködön keresztül pedig átszűrődik egy lüktető magasztos hang dicsfénye – egy világot átölelő, világot átáztató egyetlen hanglütetés, ami viszont magában hordoz egy valóságos zenevilágot. A ködön keresztül egy hatalmas szívéj dicsfénye is, ami ugyanúgy átöleli a világot, és átáztatja a világot. Minden szín-hanggal él, éneklő színnel, színes dallal.

A tanuló úgy érzi, nem ajánlhat sem egy színt, sem egy hangjegyet a kundalini kifejezésére, mert mindannyian másként hallunk, másként látunk a kevert színű-hangú mágikus kristályban. Hallgassunk mindannyian. Lássuk mindannyian. Szinte szentségtörés lenne elhomályosítani a kristályt a maga mindent átölelő tisztaságából.

Viszont a mi kundalinink? A kozmikus kundalininek a Nap Urunktól, és az egyéni kundalininek a Föld Anyánktól megvan a maga uralkodó hangjegye, amely különbözik az evolúció más módjain uralkodó hangjegyeiktől, és a Nap dalának és a Föld dalának az elegye. Nap Urunk énekli a dalát az egész mindensége számára. Föld Anyánk válaszdalát énekli, az élet dalát, amely a keblén bontakozik ki. Ugyanígy Nap Urunk kiküldi az ő színét, és Föld Anyánk minden színében ragyog, válaszoló sugárzó hódolattal.

Milyen közel kerül néha a tanuló a Napból jövő kundalini dalához, annak színéhez, és a Földből jövő kundalini dalához és annak színéhez! Azonnal látja, hogy a Föld csupán Atyjának, a Napnak a képmása. A Föld dala, a Föld színe csupán tökéletlen árnyéka annak a beérkező szubsztanciának, ami tökéletesen ragyog a Napban. Látja, hogy minden Földről jövő dal és minden színüzenet csupán a mindenek Urának dicsőítése, és kezdve a testek csapdájában levő embertől egészen a természet legalsóbb birodalmában levő legegyszerűbb atomig a tanuló egy dicsőítő dalt hall, és a törekvés színüktetéseit látja. A Nap Urunk gyűjtötte fel valamennyit. Ő tette valamennyit élőlővé. Ő tette valamennyit ezernyi árnyalatban szípkázóvá. Örömben, mélyen rejlő tudatosságukban arról, hogy Ő van, az Ő lényének misztériumán keresztül léteznek színben és hangban, és azt adják Neki, amit Tőle kaptak. A dalaink, a színeink, az életünk, a fényünk, a dicsőségünk Tőle vannak, mi pedig felemeljük az ajándékainkat, hogy láthassa, milyen becsben tartjuk azokat.

A kundalini dalol a tanulóknak mindennek a hangján, ami él. A tanuló így elkezdi megismerni minden életet. Saját kundalinijének rejtett zugában – ha megbocsájtható a birtokos eset – megtalálja az Élet Egységének titkát, amint felismeri az Élet összetartozását kívül.

Van egy Egység, és ez egyetlen dalt énekel, amely hangjegyek végtelenségéből álló dal alkot. Van egy Egység, és az csak egyetlen színt bocsájt ki, amelyet színek végtelensége alkot. Csak egyetlen dal, csak egyetlen szín van, minden élet számára ezen a kundalini-bolygón, amit Földnek nevezünk. A kundaliniben halljuk a dalt, látjuk a színt. Amikor pedig képesek vagyunk külsővé tenni azt, aminek olyan sokáig belsőnek, távolinak és elérhetetlennek kell maradnia, csakis akkor feltárulva, amikor végül mi magunk vagyunk az Egység, akkor lépünk túl az emberi birodalmon, ahogyan az alatta levő birodalmakon is túl léptünk, és az anyafi világ királysága a miénkké válik.

A kundalini tényleg daloló. Azok hallhatják meg, akiknek fülük van a hallásra. Anyagi, még ha jobban el is oszlik a térben, és azok láthatják, akiknek szemük van a látásra. A kundalini nem pusztán képzeletszülte absztrakció. Nem pusztán elmélet, nem pusztán egy képzeletbeli kiáradás külső megnyilvánítása. Él. Dalol. Szípkázó színekbe rendezi magát.

Amikor önmagunkon belül keressük, és esetleg akár alvó, akár tevékeny állapotban megpillantjuk, akkor ha a szemünk és a fülünk éppen csak nyitva van, meglátjuk az öltözékét, és meghalljuk a hangját. Ezek pedig a mi öltözékünk és a mi hangunk lesznek, nem azok, amik most vannak, hanem amik majd valamikor lesznek. Nem érdemes mindaddig keresni, sem a felébresztésére törekedni, amíg a neki járó alvása véget nem ér, nem megzavarva, ha alkalomadtán előtör az ő megvilágítandó birodalmából, hanem csak figyelve, ahogyan ez a tanuló figyelte, tiszteletteljesen, a válasz iránti legkisebb vágya nélkül.

A megkeresésének az a módja, hogy az ember elengedi a lehorgonyzóit, összetöri a fizikai test, az érzelmek, érzések, és az elme minden börtönének rácsait, és beleveszik az Élet végtelenségének forma nélküli tereibe. A végtelenséget annak korlátlat természetében kell „érezni”, nem végtelen messzire elmenni, hanem végtelen nyugalomban lenni. Nincs sem messze, sem közel, amikor a tökéletes nyugalmat elérjük. Mégis, a nyugalom éneklő. A legteljesebb nyugalom, mert lüktet – bárcsak lenne egy szó az észrevehetetlenség legteljesebb fokának kifejezésére – a Nyugalom dalával, hangjával. Amikor azt a nyugodt, kicsi hangot meghalljuk, akkor a kundalinit halljuk – igen, elkerülhetetlenül a távolban. De a távoli jövőben a mi hangunk lesz, amint Én-ünk örömmel dalolja.

Ugyanígy a csend tökéletes fényében melegséget látunk, mert a melegsége színes. Akkor meg fogjuk látni a kundalinit – igen, elkerülhetetlenül a távolban. De a távoli jövőben a mi színünk lesz, amit Én-ünk örömmel sugároz.

11. fejezet Beszámoló egy megtapasztalásról

Fejezzük be ezt a kis könyvet egy beszámolóval egy tapasztalásról, ami bizonyos nézőpontból úgy tűnhet, hogy nagyon távol áll a kundalinitól, viszont valójában e hatalmas tűz serkentésének, valamint a jelenleg feltárhatatlan múltba való, a felszínén történő „vissza” áramlásnak közvetlen eredménye volt. A kundalini tényleg ledönti a tudat gátjait, nem csupán anyagi értelemben, hanem nem kevésbé idő értelmében is. A jelen és a múlt, valamint a jelen és a jövő közötti választóvonal meghaladottá válik, legalábbis bizonyos határokon belül, és az Örök inkább valósággá, mint az idő létformájává válik. A tanulót, aki kísérletezett és megtapasztalt, jobban érdekelte a múlt, mint akár a jelen, akár a jövő, így az utazásakor valószínűleg azon volt, hogy inkább „visszafelé” utazzon, mint kifelé vagy előre. Íme a tapasztalása.

A tanuló egy kundalini-áramláson találja magát, és az áramláson az idők kezdete felé halad, már ami ezt az adott evolúciós ciklust illeti.

Visszafelé és visszafelé halad, amíg végül furcsa módon elmerülve találja magát egy új életkorszak nyitányának fenséges mélységeiben.

Körülnéz maga körül, bár azt, aki pontosan ez az „ő”, nem ismeri, nagyrészt azért, mert nem érdekli – azt nézi, ami feloldja őt.

Maga előtt lát – milyen teljességgel pontatlanok a leírások, amiket kicsi, fizikai fogalomrendszerben kell megfogalmazni – a szubsztancia hatalmas kiterjedését. Az anyag egyáltalán nem jó szó erre, de még a szubsztancia sem. A tenger szó jobb lenne, ha nem olyan határozottan jelentene folyadékot.

Ezt a mondatot talán jobb lenne így mondani: „a tűz hatalmas kiterjedését”, de ebben is van pontatlanság. Mindenesetre van egy hatalmas kiterjedés, amelynek a természete az, ami ismert, ezért magában hordozza a megismerés lehetőségét. Az, hogy érthető-e ez a mondat, vagy nem, talán vitatható. De a kiterjedés uralkodó jellemzője az a tény, hogy a megismerése folyamatosan történik, és hogy az ilyen ismeretben húzódik meg a megismerés saját lehetőségének a ténye.

A megismerésben érintett egy megismerő is. A tanuló pedig azonnal megérti az alapelvet, hogy egy evolúciós kibontakozás hajnalán két alkotóelem van: egy megismerés és egy megismerő. Van a megismerésnek a végtelensége, és egy megismerő, aki magában összegzi annak az evolúciós folyamatnak a megdicsőülését, amelyhez tartozott. Ő már egy isten, és több, mint egy isten, egy Nap.

A tanuló megérti, hogy pont a megismerő miatt alapul tekinthető a megismerésről, hogy az végtelen megismerőt tartalmaz azok valamivé válásának folyamatában.

Ezért a megismerés számtalan olyan megismerőből áll, akik nem ismernek meg.

Vagy, számtalan tűz van, amelyen nem parázsluk. E kiterjedéskor a megismerő belélegzi a megismerésének tűzét. Így elkezdődik a fejlődés.

Megszámlálhatatlan tűz kezd el izzani a tüzességük szellemében, mert az öntudatlan találkozik a társával a tudatosban. A megismerés találkozik társával a megismerőben.

Szikrák repülnek ki.

A szikrák aprócska lángokká válnak.

És a természet birodalmainak tüzelőanyagai egymás után lépnek be, amiket a megismerő táplál, aki megismeri a birodalmakat, és világra hozza azokat a kundalini tüzén keresztül.

A lángok nagyobbá növekednek. Egyre több tüzelőanyag-tapasztalás.

A lángok aprócska tüzekké pattannak.

A tüzek a tűz heves tűzvészeivé terjednek ki.

Birodalom birodalom után táplálja a szikrákat, lángokat és tüzeket, amíg minden emberi tüzelőanyag be nem oldódik a tűzbe, ahogyan ez már megtörtént korábban az ásványi, a növényi és az állati birodalmak tüzelőanyagával.

Ekkor pedig a győzedelmes tüzek belépnek a tűz esszenciájába. A tűz tényleges formája elhamvad, és a tűz élete kisüt tökéletes tisztaságban.

A tűzformától a tűzéletig. Így tovább a mérhetetlenül transzcendens régiókba, amelyekben esetleg még a tűz esszenciája is beleoldódik abba, ami rajta túl húzódik.

Így a megismerésből az ismeret a megismerővé válik.

A megismerő pedig visszahúzódik a létezés transzcendenciájába. A létezés keblén pihen az újra teremtésre várva.

AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁG CSENDJÉNEK NÉMASÁGÁT ÉSZLELI.

A csendben az Előjövő tiszta hangjegyének harsogó hívása azt eredményezi, hogy a csend rezegni kezd saját tökéletessége ritmusában.

A megismerő előjön.

Az ismeret kiterjedésekor belélegzi a megismerése tűzét.

Ismét elkezdődik egy evolúciós ciklus.

Minden megismerő a valamivé válás útjára lép.